

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2015 • ΤΕΥΧΟΣ 102

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καί σύ, λαέ μου προδομένε, πρόσεξε μή διχασθεῖς!	σελ. 1
Ἐνα αὐτοκαταστροφικό μοντέλο ζωῆς	σελ. 4
Ἡ «Νέα Ἐκκλησιολογία» τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου	σελ. 6
Ἦρθε ὄντως ἡ ὥρα τοῦ ΟΧΙ. Ἀλλά γιά ποιό ΟΧΙ;	σελ. 9
Ὁ δῆθεν «ὄρκος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου» στὴν Ὡπιν	σελ. 11
Δερματοστιξία (τατουάζ) Μία ἐπικίνδυνη μόδα	σελ. 13
12 Ἰουλίου. Μνήμη ἀγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου	σελ. 15
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 16
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 18

ΚΑΙ ΣΥ, ΛΑΕ ΜΟΥ ΠΡΟΔΟΜΕΝΕ, ΠΡΟΣΕΞΕ ΜΗ ΔΙΧΑΣΘΕΙΣ!

Γιὰ ἄλλη μιά φορά ὁ τόπος μας βρίσκεται σέ μιά κρίσιμη καμπή τῆς μακρᾶς ἱστορικῆς του πορείας.

Οἱ γραμμές αὐτές χαράσσονται ἐνῶ ἐπίκειται ἡ ἐπικύρωση (ἢ ἀπόρριψη;) ἀπό τὴ Βουλή τοῦ νέου –ἀριστεροῦ αὐτῆ τῆ φορά– ἐπαχθέστερου μνημονίου, πού συμφώνησε ὁ πρωθυπουργός Ἀλέξης Τσίπρας στό κρίσιμο Eurogroup τῆς Κυριακῆς 12 Ἰουλίου 2015.

Ἔτσι ἡ ἀριστερή ρητορική τῶν τελευταίων ἕξι μηνῶν κατέληξε σέ μιά νίκη τῶν ἀνθρωποφάγων τοκογλύφων τῆς σημε-

ρινῆς Ε.Ε., πού οὔτε νά τὴ φανταθοῦν μποροῦσαν, ὅταν κυβερνοῦσε μέχρι πρότινος ἡ κεντροδεξιά!

Γιὰ νά ἐπαληθευθεῖ, γιὰ ἄλλη μιά φορά, ὅτι μέ μιά ἀριστερή κυβέρνησι οἱ ἐλίτ προωθοῦν πιό εὔκολα τὴν ἀντιλαϊκὴ οἰκονομική τους ἀτζέντα, ἀπ' ὅσο μέ μιά δεξιά.

Πολλά θά μποροῦσε νά πεῖ κανεὶς καὶ νά γράφει. Ἐδῶ ὅμως θέλουμε νά μείνουμε σέ κάποιες γενικότερες διαπιστώσεις. Ὁ στόχος δέν εἶναι νά κάνουμε «φθηνή πολιτική»· οὔτε καὶ κάναμε ποτέ. Δύο

γεννιοῦνται στὴν Ἑλλάδα θὰ παίρνουν αὐτομάτως ἑλληνικὴ ἰθαγένεια [ὦ τῆς ἀνομοσίας ἢ μᾶλλον τῆς δολιότητος! Ἀφοῦ ἡ ἰθαγένεια εἶναι θέμα βιολογίας· δέν μπορεῖ ὁ Πακιστανός νά γίνει Ἑλληνας βιολογικά, οὔτε τό ἀντίστροφο!] Οἱ γονεῖς τους καί ὅλοι οἱ ἄλλοι παράνομοι θὰ γίνουν καί αὐτοὶ σιγά-σιγά «Ἑλληνες», μέ ἀποτέλεσμα –καί σέ συνδυασμό μέ τό ὅτι οἱ Ἑλληνες δέν κάνουν παιδιά– ἡ Ἑλλάδα, ὅπως καί ὅλη ἡ Εὐρώπη, μέ μαθηματικὴ ἀκρίβεια, μετὰ ἀπὸ 20-30 χρόνια νά κατοικεῖται κατὰ πλειονοψηφία ἀπὸ Ἀφροασιάτες μουσουλμάνους! Σημειωτέον ὅτι πιό ἥπια μορφὴ τοῦ παρόντος ἐθνοκτόνου νόμου ἦταν ὁ ἀνάλογος πού ψηφίσθηκε ἐπὶ κυβερνήσεως Γιώργου Παπανδρέου, γνωστός ὡς «νόμος Ραγκούση». Ὁ «νόμος Ραγκούση» κατέπεσε ὡς ἀντισυνταγματικός στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας. Ἄρα καί γιὰ τόν παρόντα ἐθνοκτόνο πρέπει νά γίνει προσφυγὴ στό Σ.τ.Ε. ἀλλά καί νά πολεμηθεῖ μέ κάθε τρόπο.

Τό δεύτερο, ἐξ ἴσου καταστροφικό κοινωνικά καί ἐθνικά νομοσχέδιο, πού προωθήθηκε μέσα στὴν ἀναμπουμπούλα τοῦ νέου μνημονίου, εἶναι ἡ **ἐπέκταση τοῦ «Συμφώνου ἐλεύθερης συμβίωσης» καί γιὰ τοὺς ὁμοφυλοφίλους** καί ἡ μέλλουσα νά ἀκολουθήσει υἱοθεσία παιδιῶν ἀπὸ αὐτούς! Τό κρίσιμο αὐτό θέμα γιὰ τό μέλλον τῆς κοινωνίας καί τοῦ ἔθνους, φωτίζουν καί ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰερωνύμου, πού δημοσιεύουμε, καί σχόλια πού κάνουμε ἐξ ἀφορμῆς τῆς νέας «παρέλασης ὑπερηφάνειας»(!) τῶν ὁμοφυλοφίλων σέ Ἀθήνα καί Θεσσαλονίκη.

Τό τρίτο, πού προωθήθηκε ὑπουλά, εἶναι ἡ **ἐξώθηση πολλῶν**, ἰδιαίτερα ἡλι-

κιωμένων συμπολιτῶν μας, **στή χρῆση καρτῶν**, γιὰ νά πάρουν μέσῳ τῶν αὐτομάτων τραπεζικῶν μηχανημάτων (ATM) τὴ σύνταξή τους (βλ. σχόλιο στίς σσ. 19-20).

Μέ ἄλλα λόγια διαλύουν, βάσει σχεδίου, τὴν οἰκονομία καί τὴν κοινωνία καί ὑποθηκεύουν τό μέλλον τοῦ ἔθνους!

Μόνον ἓνα δαιμονικό μυαλό θὰ μποροῦσε νά συλλάβει καί νά ἐφαρμόσει αὐτὰ πού γίνονται σήμερα στὴν Ἑλλάδα.

Ἔχουμε λοιπὸν μπροστά μας μεγάλον ἀγώνα, τόν ὁποῖον μόνον μέ τὴν ἀκαταμάχητη δύναμη τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ μποροῦμε νά φέρουμε σέ πέρας.

Ἐνα πράγμα πρέπει ἰδιαίτερα νά προσέξουμε. Γιὰ πρώτη φορά, μετὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια, **ἐλλοχεύει καί πάλι ὁ κίνδυνος ἑνός νέου ἐθνικοῦ διχασμοῦ. Θὰ εἶναι ὅ,τι χειρότερο.**

Μὴν κάνουμε αὐτό τό δῶρο στοὺς ἐχθρούς μας. **Ἐχθρὸς μας δέν εἶναι ὁ Συνέλληνας**, πού τὰ διαπλεκόμενα ΜΜΕ προσπαθοῦν νά μᾶς στρέψουν τόν ἓνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Ἐχθρὸς μας εἶναι οἱ ξένοι παγκόσμιοι δυνάστες τῆς ὑπερεθνικῆς ἐλίτ τῶν σκοτεινῶν καί ἀντιχρίστων κέντρων ἐξουσίας καί οἱ ντόπιοι συνεργάτες τους, πού πάντα ὑπῆρχαν, ὡς μηδίσαντες στοὺς περσικούς πολέμους, ὡς γραϊκῦλοι καί γενίτσαροι καί ὡς δοσίλογοι τῆς γερμανικῆς κατοχῆς. Καί ἄς προσέξουμε καί τόν κακὸ ἑαυτὸ μας. Ὅταν μόνοι μας δίνουμε τό μαχαίρι γιὰ νά μᾶς σφάξουν, τί μᾶς φταῖνε μετὰ οἱ ξένοι;

Αὐτούς τοὺς ἐχθρούς ἄς ἀπομονώσουμε, καί ὁ Χριστὸς μας δέν θὰ ἀφήσει τὴν Ἑλλάδα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΖΩΗΣ*
του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος
κ. Γερωνόμου Β΄

Προλογίζοντας επισημαίνουμε, σχετικώς προς την προτεινόμενη επέκταση του «συμφώνου συμβιώσεως» στα όμοφυλα ζευγάρια, ότι η Ίερά Σύνοδος επιθυμεί να επαναλάβει και να καταστήσει σαφές, όπως είχε πράξει κατά την αρχική νομοθέτηση του συμφώνου τό 2008, ότι διαφωνεί συνολικώς με τό «σύμφωνο συμβιώσεως», εν γένει και καθ' έαυτό.

[...]

Στήν ορθόδοξη Έκκλησία πιστώνεται ιστορικά ότι παρέλαβε τό προχριστιανικό περιεχόμενο του γάμου και τόν μετέτρεψε από διαδικασία αγοραπωλησίας της γυναίκας σέ «Μυστήριο μέγα», όπως τό ονομάζει ο Παῦλος στήν «Πρός Έφεσίους» επιστολή του (ε΄, 32).[...]

Παρ' ότι λοιπόν τό «σύμφωνο συμβιώσεως» καμμία σχέση δέν έχει μέ τήν πρόταση ζωής, πού κομίζει η Έκκλησία, θέλουμε νά θέσουμε υπ' όψιν τής Πολιτείας ευρύτερες παρατηρήσεις γιά τό **ήθικό και κοινωνικό μήνυμα, πού εκπέμπει ο θεσμός του «συμφώνου συμβιώσεως»:**

Πρώτον, επειδή η πολιτική (έπρεπε νά) είναι και άσκηση ήθικης διαπαιδαγωγίσεως των πολιτών, πρέπει νά επισημανθεί δημοσίως τό ήθικό μήνυμα πού στέλνει η Πολιτεία στους πολίτες μέσω του «συμφώνου συμβιώσεως»: ότι, επειδή ο γάμος φαντάζει στήν σημερινή κοινωνία των εύκολων λύσεων βαριά ευθύνη, τό Κράτος

θεσπίζει ένα νομικό υποκατάστατο του μυστηρίου του γάμου, μιά δὴθεν «έλαφρά μορφή», «μή έγγαμης» συμβιώσεως, γιά τήν όποία όμως ο νομοθέτης προβλέπει σχεδόν πλήρη έξομοίωσή της μέ τόν γάμο από πλευρās εννόμων συνεπειών.

Αυτή η σκαιά απομίμηση του γάμου απευθύνεται σέ όσους θέλουν νά δημιουργήσουν σχέση και οικογένεια ξεγελώντας τόν έαυτό τους ότι δέν αναλαμβάνουν κάποια σοβαρή ευθύνη, πού θά τους ακολουθεί έφ' όρου ζωής, και ότι μπορούν ανά πᾶσα στιγμή νά αποφύγουν τίς δυσκολίες. Έτσι, ο δημοκρατικός νομοθέτης παραπλανᾶ τους πολίτες ότι δὴθεν τό πρόβλημα τής ρευστότητας και τής άποτυχίας των σημερινών ανθρωπίνων σχέσεων έγκειται στήν νομική τους μορφή ως «γάμου» ή ως μή έγγαμης «συμβιώσεως». Υίοθετεί δηλαδή τό Κράτος τήν πλαστή εικασία ότι τό θεσμικό αντίδοτο στό σύγχρονο πρόβλημα τής ανασφάλειας των ανθρωπίνων σχέσεων είναι η «μή έγγαμη» συμβίωση, ενώ **τό πραγματικό ζήτημα βρίσκεται στήν άπουσία βάρους, ειλικρίνειας, σοβαρότητας και άληθινής αγάπης, στήν έλλειψη διαθέσεως γιά τήν παραμικρή κατάργηση του έγωισμου και προσχώρηση στό «εμείς».**

Μέσα σ' αυτήν τήν μορφή έξώγαμης συμβιώσεως φυσικά μπορούν νά γεννηθούν παιδιά, γιά τά όποία ο θεσμός του συμ-

* Αποσπάσματα από τήν Έπιστολή του Αρχιεπισκόπου στον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Νικόλαο Παρασκευόπουλο, γιά τήν προτεινόμενη επέκταση του «συμφώνου συμβιώσεως» και στους όμοφυλόφιλους. Η Έπιστολή έχει ήμερομηνία 12 Ιουνίου 2015 και αριθμό πρωτ. 2813. Σημειωτέον ότι η άσκούμενη έδω (στίς παραγράφους 1 και 2) κριτική αναφέρεται στό «σύμφωνο συμβιώσεως» γιά έτερόφυλα ζευγάρια. Στήν παράγρ. 3, τήν όποία έλλείπει χώρου παραλείπουμε, άσκειται κριτική στήν επέκταση του «συμφώνου συμβιώσεως» και στους όμοφυλόφιλους.

φώνου αναγνωρίζει ως πατέρα τους τόν «συμβαλλόμενο» άνδρα, πού έχει υπογράψει «ιδιωτικό συμφωνητικό» μέ τήν «αντισυμβαλλόμενν» μητέρα τους. Προβλέπεται όμως ότι ή συμβίωση αυτή, πού συμφωνείται ένώπιον συμβολαιογράφου, δέν έχει καμμία υποχρεωτική ελάχιστη διάρκεια, δέν υπάρχει ανώτατος επιτρεπτός αριθμός συμφώνων συμβίσεως για κάποιον, ένω λύεται ανά πᾶσα στιγμή μέ απλή έξώδικη δήλωση του ενός μέρους προς τό άλλο. Τά παραπάνω χαρακτηριστικά παρέχουν τίς ένδείξεις του **αυτοκαταστροφικού μοντέλου ζωής**, πού εισηγείται τό «σύμφωνο συμβίσεως»: δέν έχει σημασία «τίς πταίει», δέν υπάρχει κᾶν ή έννοια τῆς ευθύνης καί τῆς υπαιτιότητας, όπως στό γάμο, αντίθετα οποιοσδήποτε μπορεί νά αποχωρήσει οποτεδήποτε, επειδή απλώς άλλαξε γνώμη καί νά συνάψει διαδοχικώς άπεριόριστα σύμφωνα συμβίσεως. Πρακτικά, ή εύκολία συνάψεως καί λύσεως του συμφώνου συμβίσεως, χωρίς μάλιστα αριθμητικό περιορισμό, φέρνει τήν Ελλάδα, σέ θεσμικό επίπεδο, **πολύ κοντά στην νόμιμη πολυγαμία των μουσουλμανικών κοινωνιών**. Επιπλέον τό σύμφωνο συμβίσεως, αν καί διαφημίζεται ως νομοθετική πρόοδος, αποτελεί ουσιαστικά **έπιστροφή στην ρωμαϊκή εποχή καί στον όμόλογο θεσμό τῆς «παλλακείας»**, πού χρησιμοποιήθηκε από όσους συμβίωναν χωρίς πρόθεση έγγαμης συμβίσεως.

Μέσα όμως στά σημερινά συμφραζόμενα, τό νομοθέτημα, ακολουθώντας ένα άκραιο καπιταλιστικό μοντέλο του ατομιστή καταναλωτή άνθρώπου, πού έχει μόνο δικαιώματα στην προσωπική ευδαιμονία, χωρίς καμμία ευθύνη καί υποχρέωση, αποτελεί νεοφιλελεύθερη επιβράβευση τῆς άνευθυνότητας στις διαπροσωπικές σχέσεις καί τίς υποβιβάζει σέ απλή συναλλαγή ένώπιον του συμβολαιογράφου. Η μεγαλύτερη άπαξία του «συμφώνου συμβίσεως», ή οποία πρέπει νά γίνει αντιληπτή άσχέτως εάν κανείς πιστεύει ή όχι στό μήνυμα του Χριστού, είναι ότι δίνει τό δικαίωμα έγκαταλείψεως του συντρόφου καί των τυχόν παιδιών, **σαν νά πρόκειται για ύπαναχώρηση από κάποια επιπόλαια άγορά καταναλωτικού προϊόντος**.

Δεύτερον, τό επίκεντρο τῆς άνησυχίας μας αποτελεί ή ίδια ή **άλλοίωση τῆς έννοιας τῆς «οικογένειας» από τό Κράτος**, πού είναι υποχρεωμένο κατά τό Σύνταγμα νά τήν προστατεύει καί ή οποία, μέ τό επίμαχο προϊόν του νομοθετικού σωλήνα, μετατρέπεται σέ άπλό συνεταιρισμό καί οί σύζυγοι σέ συνεταιρους ή αντισυμβαλλόμενους. Τό Κράτος λοιπόν μή άρκούμενο στην ύφιστάμενη δυνατότητα αναγνωρίσεως τῆς πατρότητας για τά τέκνα εκτός γάμου, προχωρεί πλέον καί στην θέσπιση τῆς **«έξώγαμης οικογένειας»**. [...]

Άξίζει τόν κόπο νά άκούσει κανείς τήν όμιλία του Σεβασμιωτάτου Σιατίστης κ. Παύλου «Γιατί χωρίζουν τά ζευγάρια». Υπάρχει καί στό διαδίκτυο καί σέ CD.

Κάποιος τριαντάχρονος σχολίασε: «Άχ! Πόσο διαφορετική θά ήταν ή ζωή μου, αν τά είχα άκούσει αυτά δέκα χρόνια νωρίτερα».

**Η «ΝΕΑ ΕΚΚΗΣΙΟΛΟΓΙΑ» ΤΗΣ Β΄ ΒΑΤΙΚΑΝΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΕΧΕΙ ΒΡΕΙ ΕΡΕΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ***

του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Πέτρου Χίρς, Δρ Θεολογίας

Μέρος Α΄

Γνωρίζω ότι αυτό τό βιβλίο άπευθύνεται πρωτίστως στους άκαδημαϊκούς θεολόγους και χαιρετίζεται ως μιá «άκρως έπιστημονική» μελέτη· ώστόσο, ή πραγματικότητα είναι πώς έγραφα αυτό τό βιβλίο προς χάριν κάθε καλοπροαίρετου αναζητητού της Άληθείας. Πράγματι, τό έν λόγω κείμενο, μέ τίς 700 ύποσημειώσεις και τά έπτά χρόνια έρευνητικής έργασίας πού προηγήθηκαν, είναι κυρίως έπιστημονικό — δέν χωράει άμφιβολία! Όστόσο, δέν άπευθύνεται μόνον στην άκαδημαϊκή κοινότητα των θεολόγων· άφορā όλους, διότι, σέ τελική άνάλυση, είναι ένα βιβλίο περί του Χριστού. Ή, πίο συγκεκριμένα, είναι ένα βιβλίο για τόν Σαρκωθέντα Χριστό στό πέρασμα των αιώνων και για τό Σώμα του Χριστού, δηλαδή την Έκκλησία. Και δεδομένου ότι τό θέμα μας είναι ή Έκκλησία, είναι ένα βιβλίο περί της σωτηρίας, πού άνιχνεύει τί σημαίνει σωτηρία και πώς άποκτάται, κάτι πού άποτελεί γνώση θεμελιώδη και άπαραίτητη για κάθε πιστό.

Στήν πραγματικότητα τό βιβλίο, πού παρουσιάζουμε άπόψε, έξετάζει σέ βάθος τήν **ύπ' άριθμόν ένα πρόκληση, σήμερα, για τή σωτηρία του κόσμου: τή διαστρέβλωση ή και άρνηση τής**

έννοιας τής Έκκλησίας, ως τής Μίας, Άγίας, Καθολικής και Άποστολικής Έκκλησίας.

Ή νέα εκκλησιολογία του οικουμενισμού, πού έπαναπροσδιορίζει τόσο τά όρια όσο και τή φύση τής Έκκλησίας, σέ γραμμές όλωσδιόλου άγνωστες στους Άγίους Πατέρες και αντίθετες προς τήν ταυτότητα τής Όρθόδοξης Έκκλησίας, είναι ή πρόκληση αυτή πού έντελεχώς έξετάζει τό βιβλίο αυτό, έξ έπόψεως ιστορικής, όσο και θεολογικής.

Στό βιβλίο ό άναγνώστης θά βρει άπαντήσεις σέ έρωτήματα όπως:

1. Σέ ποιά βάση θεμελιώνεται ή ένότητα τής Έκκλησίας, σύμφωνα μέ τούς Πατέρες άφ' ενός, και άφ' έτέρου, σύμφωνα μέ εκείνους πού άνέπτυξαν τή νέα εκκλησιολογία τής Β΄ Βατικανικής Συνόδου;

2. Πώς αναπτύχθηκε ή νέα αυτή εκκλησιολογία και ποιός ήταν ό ιθύνων νοϋς αυτής;

3. Τί είναι ή λεγόμενη «βαπτισματική θεολογία» και άπό ποϋ προήλθε ή ιδέα του «κοινού βαπτίσματος»;

Σήμερα, όμως, στά λίγα λεπτά πού έχω στή διάθεσή μου, θά ήθελα νά σας καταστήσω κοινωνούς τής δικής μου «προβληματικής», για νά μπορέσετε νά κα-

* Παραθέτουμε άποσπάσματα τής όμιλίας του πρωτοπρεσβυτέρου π. Πέτρου Χίρς, ή οποία έξεφωνήθη κατά τήν παρουσίαση του βιβλίου του μέ τίτλο «Ή Έκκλησιολογική Άναθεώρηση τής Β΄ Βατικανικής Συνόδου. Μία Όρθόδοξη διερεύνηση του Βαπτίσματος και τής Έκκλησίας κατά τό διάταγμα περί Οικουμενισμού». Ή παρουσίαση έγινε τήν Πέμπτη 18 Ιουνίου στό Άμφιθέατρο του Ι.Ε.Κ. «Άκμή» στή Θεσσαλονίκη. Για τό βιβλίο μίλησαν οί: Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου κ. Ίερόθεος, ό Καθηγητής τής Δογματικής κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης και ό συγγραφέας. Συντόνισε ό Άναπλ. Καθηγητής κ. Ίωάννης Κουρεμπτελής.

ταλάβετε τό γιατί καί τό πώς ἀφίερωσα κάποια χρόνια τῆς ζωῆς μου στήν ἔρευνα καί κατανόηση τῆς νέας αὐτῆς ἐκκλησιολογίας. Πιστεύω ὅτι αὐτό θά σᾶς βοηθήσει νά δεῖτε καλύτερα πώς συνδέονται τά ζητήματα, πού ἀπτονται τῆς δικῆς σας ζωῆς μέσα στήν Ἐκκλησία καί, ἐν τέλει, τῆς σωτηρίας τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Πολλοί καί ποικίλοι παράγοντες συνέβαλαν στήν ἀπόφασή μου νά ἀναλάβω τή συγγραφή αὐτῆς τῆς ἐπιστημονικῆς μονογραφίας, ἀλλά δύο κυρίως ξεχωρίζουν:

1. Σχεδόν ὅλοι οἱ προσήλυτοι στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, στόν δυτικό κόσμο, ἀντιμετωπίζουν ἀκόμη καί πρῖν γίνουν μέλη Της μιά συγκεχυμένη κατάσταση κατά τήν ὑποδοχή τους σ' Αὐτήν. **Ἀκοῦνε δύο διαφορετικές θεολογικές αἰτιολογήσεις, γιά τόν τρόπο πού θά γίνουν δεκτοί:** διά τοῦ μυστηρίου τοῦ Χρίσματος, πού εἶναι ἡ συνήθης πρακτική, ἢ διά τοῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος. Πέρα ἀπό τό θέμα τῆς νομιμότητας τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας γιά τήν ὑποδοχή τῶν μεταστρεφομένων ἀπό τίς δυτικές ὁμολογίες, ὑπάρχει κι ἕνα ἄλλο ζήτημα θεμελιώδους σημασίας, πού ἔχει νά κάνει μέ τό πώς ἀντιλαμβανόμαστε τά λεγόμενα «μυστήρια» τῶν μί Ὁρθοδόξων καί πώς στοιχειοθετοῦμε τήν ἐφαρμογή τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας κατά περίπτωση.

α. Ἔτσι, οἱ περισσότεροι προσήλυτοι, στό ἐρώτημά τους «γιατί ἔγινα δεκτός μέ Χρίσμα;» παίρνουν τήν ἀπάντηση: «διότι εἶσαι ἡδὴ βαπτισμένος». Μέ ἄλλα λόγια, κατά κανόνα, ἡ αἰτιολόγηση εἶναι ὅτι γίνονται δεκτοί στήν Ἐκκλησία μέ Χρίσμα, διότι ἔχουν βαπτισθεῖ μέ τό «ἐν βάπτισμα» (τό ὁποῖο ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως).

β. Ἐντούτοις αὐτή ἡ αἰτιολόγηση εἶναι προβληματική, ἀκόμη καί ἀνησυχητική καί ποτέ δέν μέ ἀνέπαυσε ἡ «ὀρθότητά»

της, διότι δείχνει νά ὑποσκάπτει τήν ὀργανική ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας στή Θεία Εὐχαριστία. Σέ ὅλα τά κείμενα περὶ τῆς Ὁρθοδόξου κατανοήσεως τῆς Ἐκκλησίας, πού μελέτησα, ἡ Εὐχαριστία ἀνεκαθεν δέσποζε στό ἐπίκεντρο ΟΛΗΣ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ὡς τό πλαίσιο ἀναφορᾶς γιά ὅλα τά ἄλλα μυστήρια, κατά τρόπον ὥστε, ἂν ἕνα Μυστήριο θά μπορούσε νά βιωθεῖ ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, τότε δύο τινα θά συνέβαιναν: εἴτε ἡ Εὐχαριστία δέν θά ἦταν τό κέντρο τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, εἴτε ἡ Εὐχαριστία θά συνυπῆρχε ἐκεῖ, μαζί μέ τό Βάπτισμα, ἐντός ὅμως τοῦ πλαισίου μιᾶς ἐτεροδόξης ὁμολογίας. Ὡστόσο, αὐτή ἡ πιθανότητα ἦταν ἀπ' ὅλους σχεδόν ἀπορριπτέα καί, τό σημαντικότερο, ἀπό τή δική μας ζωή καί πρακτική, δεδομένου ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι πάντοτε ἀπέρριπταν τή διακοινωνία (inter-*communio*).

2. Ἡ δεύτερη ἐμπειρία, πού ἐπηρέασε σημαντικά τήν ἀπόφασή μου νά γράψω αὐτό τό βιβλίο, συνδέεται στενά μέ τήν πρώτη πού προανέφερα: πρόκειται γιά τή γλωσσική ὀρολογία πού χρησιμοποιεῖται ἀπό μεγάλη μερίδα τοῦ κλήρου μας καί ἐκπροσώπων μας στόν οἰκουμενικό διάλογο στή διάρκεια μάλιστα δημόσιων ἐκδηλώσεων ἀπό κοινῶν μέ ἐτεροδόξους, ἢ ὅποια δείχνει ἀσυνεπῆς πρὸς τή συνολική Πατερική θεώρηση τῆς Ἐκκλησίας. Ὡστόσο, ἡ χρήση τέτοιων ἐπίμαχων ὄρων δέν περιορίστηκε σέ μία μικρή μόνον ομάδα θεολόγων, ἀλλά ἔχει περάσει ἐπίσης καί σέ ἐπισκόπους, σέ ἐφημέριους ἐνοριῶν, ἀλλά καί σέ κατηχητές, ἰδιαίτερος στό ἐξωτερικό.

Ἔτσι, στό πεδίο τῆς ἱεραποστολῆς, στήν Ἀμερική καί στή Δύση, ἄκουγες συχνά τήν ἰδέα ὅτι οἱ νεοφώτιστοι, ὅταν γίνονται Ὁρθόδοξοι, δέχονται τήν «πληρότητα τῆς ἀλήθειας» ἐνῶ προηγουμένως, ἀνάμεσα στούς ἐτεροδόξους, κατεῖχαν τήν ἀλήθεια

«άτελως». **Ἡ ἰδέα πού ὑπονοεῖται ἐδῶ εἶναι ὅτι ἡ Ἀλήθεια μπορεῖ νά ὑπάρχει ἀποσπασματικά καί, συνακόλουθα, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νά βιωθεῖ «μερικῶς».**

Ὅμως ποτέ δέν εἶχα συναντήσει στίς μελέτες μου Ἀγίους καί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι νά ἐκφράζονται μέ αὐτόν τόν τρόπο γιά τά Μυστήρια ἢ γιά τήν Ἐκκλησία. Γνώριζα πώς ὑπῆρχε κάτι ἐσφαλμένο σ' αὐτόν τόν τρόπο σκέψης, στήν προσέγγιση αὐτή, ὡς ἐκ τούτου ἤθελα νά ἀνιχνεύσω τίς καταβολές αὐτῶν τῶν ἰδεῶν.

Στήν ἀρχή, δέν εἶχα ἐπίγνωση ὅτι αὐτοί οἱ ὄροι καί αὐτή ἡ ἀντίληψη **περί τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀναπόσπαστα μέρη τῆς νέας ἐκκλησιολογίας τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ὅπως παρουσιάστηκε στή Β' Βατικανή Σύνοδο.** Ἡ ἔρευνά μου τελικά μέ ὁδήγησε στόν Yves Congar, στόν Καλβίνο, στόν Θωμᾶ Ἀκινάτη, ἀκόμη καί στόν ἱερό Αὐγουστίνο.

Ἔτσι, ἀπό τήν ἀρχή τῆς ζωῆς μου στήν Ἐκκλησία, ἀφ' ὅτου ἔγινα δεκτός στούς κόλπους Της πρῖν ἀπό 23 καί πλέον χρόνια, ἤθελα νά ἀποσαφηνίσω – σχετικά μέ τή φύση καί τά ὄρια Της – τί ἀνῆκε στήν Πατερική κληρονομιά καί τί ἦταν ξένο πρὸς αὐτήν καί εἰσαγόμεο. Αὐτό ἦταν γιά μένα, ὅπως καί γιά πολλούς ἄλλους μεταστραφέντες ἀπό ἑτερόδοξες ὁμολογίες, ζήτημα μείζονος σημασίας, περίπου **ζήτημα ζωῆς καί θανάτου**· διότι εἶχε ἀντίκτυπο ὄχι μόνον στήν ἀποστολή καί στή μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί στά ἴδια τά θεμέλια καί τήν ἐνότητά Της καί στό ὅλο ἀναγεννητικό καί σωτηριο-

λογικό ἔργο της.

Ἡ παρούσα διατριβή δέν εἶναι ἀπλῶς ὁ καρπός ἐπτά χρόνων ἐπίπονης μεταπτυχιακῆς καί διδακτορικῆς ἐρευνητικῆς ἐργασίας. Στήν πραγματικότητα, εἶναι ὁ καρπός εἴκοσι χρόνων ἐναγώνιας προσωπικῆς ἀναζητήσεως ἀπαντήσεων στά πλέον πιεστικά καί **θεμελιώδη ἐρωτήματα σχετικά μέ τήν πίστη μας στήν Ἐκκλησία ὡς σῶμα τοῦ Χριστοῦ** – μία Πίστη καί Ὁμολογία πού δέχεται σήμερα εὐθέως προκλήσεις ὄχι μόνον ἀπό τούς ἑτεροδόξους, ἀλλά ἀκόμη καί ἀπό ἀνωτέρους Ὁρθόδοξους κληρικούς καί ἀπό πολλούς πού εἶναι οἱ ἐπιτετραμμένοι νά μεταλαμπαδεύουν τήν Ὁρθόδοξη Πίστη στίς νέες γενιές κληρικῶν καί πιστῶν στίς Θεολογικές Σχολές μας.

Τό τελευταῖο αὐτό σημεῖο χρειάζεται **ἰδιαίτερα νά τονιστεῖ: Ἡ νέα ἐκκλησιολογία τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου, πού ἐξετάζει τό βιβλίο μου, δέν περιορίστηκε ἀπλῶς στόν ἑτερόδοξο κόσμο. Ἔχει παρεμφερέσει καί μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων.**

Ὡς προσήλυτος ἐπιστρέφας στήν Ἐκκλησία, πού ζῶ ἐδῶ στήν Ἑλλάδα τά τελευταῖα 17 χρόνια, **ἔχω δεῖ τίς καταστρεπτικές συνέπειες αὐτῆς τῆς παρέκκλισης ἀπό τήν Πίστη τῆς Ἐκκλησίας, τόσο στήν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας στό ἐξωτερικό, ὅσο καί στήν ἐσωτερική ζωή Της, μέσα σέ μιά παραδοσιακή Ὁρθόδοξη χώρα.** **Ἡ νέα ἐκκλησιολογία εἶναι πολύ ζωντανή καί στήν Ἑλλάδα, ὄχι μόνον μέ ὄρους τῆς θεολογίας μας, ἀλλά καί σέ σχέση μέ τό ποιμαντικό μας ἔργο.**

(συνεχίζεται)

ΗΡΘΕ ΟΝΤΩΣ Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΟΧΙ. ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΟΧΙ;

του κ. Φωτίου Μιχαήλ, Ίατροϋ

Τά νοικοκυριά τῶν παππούδων μας δέν ξέρανε ἀπό δανειστές. Οἱ οἰκογένειές τους πορεύονταν μέ τά λίγα καί τό χρέος τό θεωρούσανε μεγάλη κατάρα.

Ἐμεῖς, ὅμως, οἱ ἀπόγονοί τους, περιφρονήσαμε τήν βασική τους λογιστική ἀρχή, πού ἔλεγε, βγάζω δέκα-βάζω τά δύο στήν ἄκρη, καί κλείσαμε μέ νόημα τό μάτι στους δανειστές, πού μᾶς περιέμεναν ὀλοπρόθυμοι ἔξω ἀπό τήν πόρτα.

Ἔτσι, οἱ δανειστές –ἐπειδή τά λεφτά πού βγαίνουν χωρίς ἰδρώτα, εὐκόλα σκορπίζονται– κατέληξαν νά γίνουν ἡ προέκταση τοῦ παραμορφωμένου μας πλέον ἑαυτοῦ.

Ἐπί χρόνια ὀλόκληρα ἐκεῖνοι ἔδιναν κι ἐμεῖς ξοδεύαμε. **Τά δάνεια πολύ γρήγορα μετατράπηκαν σέ ναρκωτικό.** Ψυχῆ τε καί σώματι, μέσα σέ λίγα χρόνια, παραδοθήκαμε οἰκειοθελῶς στά χέρια τῶν παμπόνηρων «χορηγῶν» τῶν δόσεων.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι μέ τά δανεικά ἡ «ἐπιδερμίδα» καί ἡ «χτενισιά» μας ὁμορφαιναν. Χαλάσαμε, ὅμως τά «στεφανιαῖα» μας καί αὐξήσαμε τά «ἐμφράγματα» καί τά «ἐγκεφαλικά».

Μέ τά δανεικά παχύναμε τό κορμί μας, ἀλλά τήν ψυχή μας τήν καταντήσαμε κουρέλι ἰσχνό καί βρώμικο.

Μέ τά δανεικά βάλαμε στήν ζωή μας τά γκρίκλις, τόν Σουλεϊμάν καί τίς πολύχρωμες παρελάσεις καί πετάξαμε στό καλάθι τῶν ἀχρήστων τήν γλώσσα τῶν πατέρων μας, τούς Ἥρωες καί τούς Ἁγίους μας.

Μέ τά δανεικά φάγαμε ὅλοι μας καλά καί μερικοί ἀπό τό πραιτώριο ἀκόμα καλύτερα, ἀλλά τελικά ἀποδείχθηκε, ὅτι φάγαμε τίς ἴδιες μας τίς σάρκες.

Πάντως, ὅ,τι καί νά ἔγινε, τά δανεικά κάποτε ἔπρεπε νά ἐπιστραφοῦν. Καί τήν ἐπιστροφή δέν τήν κάνει, ὡς γνωστόν, τό πραιτώριο. Τήν κάνουμε ἐμεῖς, ὁ ἀπλός λαός.

Μεγάλο ζόρι ἡ ἐπιστροφή τῶν δανεικῶν, ὅταν μάλιστα ὁ δανειστής εἶναι ἐκεῖνος πού ἐκπαίδευσε τά μπουλούκια τοῦ Κεμάλ, πού ἐμπνεύσθηκε Ἄουσβιτς καί Νταχάου, πού ἐπέβαλε τήν πείνα τοῦ '41 πού βομβάρδισε ἀνελέπτα τήν Ὀρθόδοξη Σερβία κ.ο.κ.

Ὁ δανειστής μας δέν εἶναι ἀδελφός, γιά νά ἔχει σπλάχνα ἐλέους.

Εἶναι ἐταῖρος –ὅπως καί ὁ Ἰούδας... – γι' αὐτό καί διαθέτει μονάχα ἐγκέφαλο. Ἐγκέφαλο τῆς προδοσίας καί τῶν ἀργυρίων, φτιαγμένον ἀπό τό ἴδο σκληρό ἀτσάλι, πού φτιάχνει καί τά θεοσκότεινα θησαυροφυλάκιά του.

Ἔτσι, αὐτό, πού ζητάει πλέον ἀπό ἐμᾶς, δέν εἶναι ἀπλά ἡ ἐξόφληση τῶν δανειῶν. Εἶναι ὁ ἐξευτελισμός μας, ὁ διεθνῆς διασυρμός μας καί τελικά ἡ ἄνευ ὄρων ὑποταγή μας στά ἀπάνθρωπα καί ἀντίχριστα θελήματά του.

Ἀλήθεια, τί σχέση μπορεῖ νά ἔχει ἓνας Ρωμῶν μέ τέτοιους ἐταῖρους;

Τί δουλειά ἔχουμε ἐμεῖς, οἱ ἀπόγονοι τοῦ πατρο-Κοσμᾶ καί τοῦ Μακρυγιάννη, στήν ἴδια παρέα μέ τά ἐγγόνια τοῦ ἀλάθπτου καί τοῦ Νίτσε;

Μέχρι πότε ἡ ἱερή Μῆτρα τῆς Δημοκρατίας θά συνεχίσει νά μολύνεται ἀπό τά μικρόβια τοῦ δυτικοῦ πολιτικοῦ ἀποστήματος;

Μέχρι πότε τό συναμφότερον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ θά ἀνακα-

τεύεται ύβριστικά στην ίδια «κολυμβήθρα» με τον πουριτανισμό των Φράγκων;

Μέχρι τότε θα θυσιάζουμε τό ανυπέροβλητο πνεῦμα τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων στὸν βωμό τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἀμοραλισμοῦ τῆς Ἑσπερίας;

Μέχρι τότε θα συνεχίσουμε, νά περιφρονοῦμε τὴν Ἀλήθεια ἐν ὀνόματι μιᾶς δῆθεν ἀγάπης, ἐντελῶς ξένης πρὸς τό Πνεῦμα τῶν Ἁγίων μας Πατέρων;

Καλά, τυφλωθήκαμε τόσο πολὺ ἀπὸ τίς δόσεις τοῦ «ναρκωτικοῦ», ὥστε νά μὴν βλέπουμε τό κακό, πού πάθαμε, ἀλλὰ οὔτε καὶ νά ὑποπτευόμαστε ἐκεῖνο, πού μᾶς ἐτοιμάζουν;

Ἀδέλφια μου, ἦρθε ὄντως ἡ ὥρα τοῦ ΟΧΙ. Ἀλλά, γιὰ ποιό ΟΧΙ;

Ἄν πρόκειται γιὰ ΟΧΙ στὸν ἀφελλινισμό καὶ τὸν ἐκλατινισμό μας, τότε βρισκόμαστε μᾶλλον σέ καλὸ δρόμο.

Ἄν πρόκειται γιὰ ΟΧΙ στὴν διαστροφή καὶ τὴν κατρακύλα τοῦ ἥθους, τότε σίγουρα κάτι καλὸ ἀνατέλλει.

Ἄν πρόκειται γιὰ ΟΧΙ στὴν ὑποδούλωση καὶ τὴν ὑποταγὴ μας στὰ ἀφεντικά τῶν Βρυξελῶν καὶ τοῦ Βατικανοῦ, τότε μᾶλλον ἔχει ξυπνήσει μέσα μας τό Ρωμαϊκό τό Ἀληθινό.

Ἀλλά, ποῦ τέτοιες εὐλογίες;

Πρὸς τό παρόν, τό διακύβευμα –πάντοτε καὶ ἐν παντί τιμήματι ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς ΕΕ καὶ τῆς εὐρωζώνης, κατὰ τοὺς ἰθύνοντες– φαίνεται πὼς εἶναι μονάχα ἡ καλοπέρασή μας, οἱ καταθέσεις μας καὶ ὁ ἑαυτοῦλς μας.

Γιὰ ἀντίσταση στὴν πολιτισμική μας καταβαράθρωση, στὴν πολιτική μας ὀπισθοδρόμηση, στὸν δημογραφικό μας ἀφανισμό καὶ στὴν πνευματική μας διολίσθηση, πού μᾶς ἔρχονται καὶ

μᾶς ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὴν Δύση, δὲν μιλάει σχεδὸν κανένας!

Ἐπεύθυνοι καὶ Λαὸς δείχνουμε σάν νά ψάχνουμε ἀπεγνωσμένα γιὰ ἔξοδο κινδύνου σέ ἓνα «ὑπὸ κατάρρευση οἰκοδόμημα», πού, πρὶν ἀκόμα ἀρχίσουμε τὴν ἀναζήτηση τῆς ἐξόδου σωτηρίας, ὀρκιζόμαστε νά μὴν τό ἐγκαταλείψουμε ποτέ!

Αὐτό κι ἂν δὲν εἶναι τραγικό.

Ἀδέλφια μου,

τό δίλημμα ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ, ἔτσι ὅπως τίθεται –χωρίς, δηλαδή, προηγουμένως νά πετάξουμε ἀπὸ πάνω μας τὰ δεσμά τῆς νέας Φραγκοκρατίας– εἶναι ἐντελῶς ψευδές καὶ τό δημοψήφισμα μοιραῖα ἀτελέσφορο.

Διότι ἀπλούστατα στὴν κοιτίδα τῆς Δημοκρατίας δὲν ἐννοεῖται δημοψήφισμα μὲ τό πιστόλι στὸν κρόταφο καὶ τὴν θηλιά περασμένη στὸν λαμό.

Τί νόημα ἔχει, νά ψηφίζουμε γιὰ τὴν ἀκύρωση τοῦ παραλογισμοῦ τῶν ἐταίρων, ὅταν αὐτό τό κάνουμε κάτω ἀπὸ τὴν στέγη τῶν δικῶν τους ἐπιρροῶν, δίνοντας ταυτόχρονα καὶ ὄρκους αἰώνιας ὑποταγῆς στὰ προστάγματά τους;

Ἀδέλφια μου,

Τό Πνεῦμα τῆς Ρωμοσύνης δὲν μετριέται οὔτε μὲ τὴν χρηματιστηριακὴ ἰσχὺ τοῦ εὐρώ οὔτε μὲ τὴν «σιγουριά» τῶν «φράγκικων φυλακῶν».

Ἐάν συνεχίσουμε νά βάζουμε στὴν ζωὴ μας τέτοιες προτεραιότητες, πού ἔρπουν καὶ μυρίζουν χωματίλα ἀπὸ μακριά, πὼς εἶναι δυνατόν νά ξεπεράσουμε τὴν κρίση καὶ νά ξαναμποῦμε στὸν δρόμο τῆς προκοπῆς καὶ τῆς προόδου; Πὼς εἶναι δυνατόν νά ἐλκύσουμε τὴν Μακροθυμία καὶ τό Ἔλεος τοῦ Θεοῦ;

Η ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΗΝ ΩΠΙΝ

(Ὁ δῆθεν «ὄρκος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου»)*

τοῦ κ. Ἀντωνίου Ἀ. Ἀντωνάκου,

Καθηγητοῦ, Κλασσικοῦ Φιλολόγου, Ἱστορικοῦ-Συγγραφέως

[...]

Ὅταν στὰ ἔτη 1992-1993 τό οὐσιαστικά ἀνύπαρκτο «μακεδονικό ζήτημα» εἶχε κυριαρχήσει στήν καθημερινότητα τῶν Ἑλλήνων, ἡ προπαγάνδα τῆς παγκοσμιοποίησης, παραποιώντας κατά τήν γνωστή της μέθοδο τά ἀληθῆ κείμενα, μέ τήν βοήθεια τότε ἑνός ἐλλαδικοῦ «σουπερμάρκετ» ἐξέδωσε καί μοίρασε σέ πολλές χιλιάδες ἀντίτυπα τόν ὑποτιθέμενο «ὄρκο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου στήν Ὦπιν».

Ἡ παγκοσμιοποίηση, μέ ὄπλα της τήν ἐνδοτικότητα τῶν Ἑλλήνων, τήν παραποίηση τῆς Ἱστορίας, τόν ἐθνικό ἀπογαλακτισμό τῶν Ἑλληνόπουλων στὰ σχολεῖα, τόν διορισμό μεγάλου ἀριθμοῦ «καθηγητῶν» στὰ πανεπιστήμια, ἐντεταλμένων ἀπό τό σύστημα νά «πρεσβεύουν» αὐτές τίς ἀπόψεις, τήν δημιουργία πανεπιστημιακῶν ἐδρῶν στίς ΗΠΑ γιά τήν προώθηση αὐτῶν τῶν θέσεων καί κυρίως τήν προπαγάνδα, διέδωσε ὅτι τάχα «ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐξεφώνησε ἕναν οἰκουμενικό λόγο στήν Ὦπιν, ἐνώπιον χιλιάδων στρατιωτῶν καί ἀξιωματικῶν»!

Ἡ πλαστότητα αὐτοῦ τοῦ λόγου ἀποδεικνύεται πανεύκολα, ἂν κάποιος ζητήσει παραπομπή. Τέτοια δέν ὑπάρχει. Ὅποτε δέν ὑπάρχει καί ἀρχαῖο κείμενο καί πάντοτε «ἡ ἀναπαραγωγή αὐτοῦ τοῦ λόγου εἶναι μόνο στὰ νεοελλαδικά»! Τά λόγια ἐπίσης, ἡ ὀρολογία πού χρησιμοποιεῖται εἶναι σημαντική. Ὁμιλεῖ γιά μαύρους

καί λευκούς (τότε δέν ὑπῆρχε παρόμοια ὀρολογία καί τέτοιος διαχωρισμός). Τό πιό σοβαρό, ὅμως, εἶναι ὅτι ὁ πλαστός αὐτός λόγος χρησιμοποιοῦντο ἀπό πολιτικούς, προέδρους Δημοκρατίας, πρωθυπουργούς, ὑπουργούς, δημάρχους, προέδρους συλλόγων κ.λπ., οἱ ὅποιοι καί τόν προσέφεραν ὡς δῶρο σέ ἀκριβές ἀναπαραγωγές (ἐπίχρυσες, ἀσημένιες κ.λπ.) στούς κάθε εἶδους ἡγέτες, πού ἔφθαναν γιά συνομιλίες στήν Ἑλλάδα, θέλοντας νά δείξουν δουλικά ὅτι τάχα ὁ κοσμοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἦταν ὀπαδός τῆς ...παγκοσμιοποίησης!

Ὁ δῆθεν ὄρκος, ὑποτίθεται ὅτι ἐξεφώνηθη στήν Ὦπιν τό 324 π.Χ. τάχα σέ ἕνα «συνέδριο ὄλων τῶν ἐθνῶν», σύμφωνα μέ τούς παραχαράκτες τῆς ἱστορίας μας. Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος φέρεται νά λέει ὅτι «τώρα πού τελιώνουν οἱ πόλεμοι σᾶς εὐχομαι νά ζήσετε σάν ἕνας λαός μονιασμένοι. Θεωρεῖστε τήν οἰκουμένη πατρίδα σας (σ.σ. παγκοσμιοποίηση, πολῖτες τοῦ κόσμου) μέ κοινούς νόμους, ὅπου κυβερνοῦν οἱ ἄριστοι, ἀνεξαρτήτως φυλῆς. Δέν ξεχωρίζω τούς ἀνθρώπους σέ βαρβάρους καί Ἑλλήνες. Δέν μέ ἐνδιαφέρει ἡ καταγωγή τῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἡ «ράτσα» πού γεννήθηκαν. Γιά μένα κάθε καλός ξένος εἶναι Ἑλληνας καί κάθε κακός Ἑλληνας εἶναι χειρότερος ἀπό βάρβαρος. Ἀπό μέρους μου σᾶς θεωρῶ ὄλους ἴσους, λευκούς καί μελαπούς καί θά ἤθελα νά μῖν εἴσθε μόνον ὑπήκοοι ἀλλά μέτοχοι,

* Παραθέτουμε τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἀποκαλυπτικοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Ἀντωνίου Ἀντωνάκου, μέ τό ὅποιο ἀπομυθεύεται ὁ δῆθεν «ὄρκος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου», τόν ὅποιο μᾶς σερβίρουν γιά πάνω ἀπό εἴκοσι χρόνια τώρα.

ὄλοι συνέταιροι...». κ.λπ. (σσ. ὁ λαός στήν ἐξουσία;)

Ὅλα αὐτά πού ἀναφέρονται στόν «ὄρκο» δέν θά μᾶς ἔκαναν καμμία ἐντύπωση, ἂν τά ἔγραφε σήμερα ἓνας διεθνιστής καί προστάτης τῶν λαθρομεταναστῶν, πού ἔχουν κατακυριεύσει τήν πατρίδα μας καί ἀσελοῦν καθημερινά εἰς βάρος μας ἢ κάποια Μ.Κ.Ο., ἀντιρατσιστική ὀργάνωση γιά τά δικαιώματα τῶν λαθρομεταναστῶν. Γνωρίζοντας ὅμως τόν τρόπο σκέψεως, τήν φιλοσοφία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τόν πολιτισμό τους καί τό γεγονός ὅτι ἡ ἐκστρατεία ἔγινε γιά τήν διάλυση τῆς πανίσχυρης Περσικῆς αὐτοκρατορίας, ἀδυνατοῦμε νά πιστέψουμε ὅτι τά λόγια αὐτά ἐγράφησαν τότε. Αὐτό ἐξ ἄλλου ἀποδεικνύεται καί ἀπό τό γεγονός ὅτι στήν μοναδική σωζόμενη πηγὴ πού ἀναφέρεται στήν ἐκστρατεία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, γραμμὴν ἀπό τόν Ἑλληνα ἱστορικό τοῦ 2ου μ.Χ. αἰῶνος, Ἀρριανό, δέν ἀναφέρεται ὁ «ὄρκος» ἢ σχετικό μέ αὐτόν κείμενο. Σημειωτέον ὅτι τό ἔργο τοῦ Ἀρριανοῦ βασίσθηκε στούς ἱστορικούς Ἀριστόβουλο καί Πτολεμαῖο, οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχαν στήν ἐκστρατεία καί εἶχαν, ἐκτός τῶν πολεμικῶν καθηκόντων τους, ἐπιφορτισθεῖ μέ τήν καθημερινή καταγραφή τῶν γεγονότων. **Ὁ ἀληθὴς λόγος τοῦ Ἀλεξάνδρου λοιπόν καί ἡ μόνη σχετικὴ μέ τήν ὄπιν ἀναφορὰ ὑπάρχει στόν Ἀρριανό «Ἀλεξάνδρου Ἀνάβασις», βιβλίο Ζ κεφ. VIII), ἡ ὁποία βεβαίως δέν περιέχει κανένα...ὄρκο!**

Ἡ ἐκεῖ ὁμιλία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἔγινε μετὰ τήν ἐκδήλωση στάσεως ἀπό κάποιους Μακεδόνες, τούς ὁποῖους λόγω ἡλικίας καί τραυματισμῶν, ἤθελε νά τούς στείλει πίσω στήν Μακεδονία, τιμώντας τους συγχρόνως ἐξαιρετικά. Αὐτοί, ἐπειδή ἐθεώρησαν ὅτι περιφρονοῦνται ἄρχισαν νά τόν εἰρωνεύονται. Αὐτός τότε ἀνῆλθε στό βῆμα, ὅπου ἄρχισε νά ἐξιστορεῖ πῶς

ὁ πατέρας του Φίλιππος ξεκίνησε τήν βασιλεία του ἀνεβάζοντας τό βιοτικό καί πολιτιστικό ἐπίπεδο τῶν Μακεδόνων καί πῶς ὁ ἴδιος ἔφθασε νά εἶναι κυρίαρχος ὄλου τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου.

Ἐπειδή οἱ καιροὶ πού βιώνουμε εἶναι πονηροί, ὅσοι ἐξακολουθοῦμε νά σκεπτόμαστε Ἑλληνικά καί πιστεύουμε στήν διαφορετικότητα τῶν λαῶν καί στήν διατήρηση τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, πρέπει νά ἐπαγρυπνοῦμε καί νά εἴμαστε καχύποπτοι σέ τέτοια δημοσιεύματα, πού δῆθεν προέρχονται ἀπό σπουδαῖες ἱστορικές προσωπικότητες καί πού κάποιοι ἐπιτήδαιοι ἐκμεταλλεύονται καί ἄλλοι ἀφελεῖς ἀκολουθοῦν καί μᾶς ὀδηγοῦν στήν παγίδα τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί τῆς πολυπολιτισμικότητος.

Πῶς, ὅμως, προέκυψε αὐτή ἡ παραποίηση, τήν ὁποία εὐστοχα ἐκμεταλλεύθηκε ἡ παγκοσμιοποίηση; Τό κείμενο αὐτό, τοῦ ὑποτιθέμενου ὄρκου, ὑπάρχει στό βιβλίο τοῦ Χρήστου Ζαλοκώστα «Ἀλέξανδρος, ὁ πρόδρομος τοῦ Ἰησοῦ» (ἐκδόσεις ΕΣΤΙΑΣ). Ἐκεῖ, λοιπόν, στήν σελίδα 235, ἀναγράφεται μεγαλοπρεπῶς ὁ «ὑποτιθέμενος» ὄρκος! Τί εἶναι ὅμως αὐτό τό βιβλίο; Εἶναι ἱστορικό σύγγραμμα; Εἶναι ἔγκυρη ἱστορική πραγματεία; Ὁχι. Ὁ Χρῆστος Ζαλοκώστας μέ αὐτό τό ἔργο ἔλαβε βραβεῖο λογοτεχνικοῦ διαγωνισμοῦ. Ἕνα μυθιστόρημα, λοιπόν, ἀπετέλεσε τάχα ἓνα παγκόσμιο γεγονός ἀναφορᾶς.

[...]

Καί δέν θά ἐπανερχόμουν σέ αὐτό τό θέμα, ἂν πρὶν λόγους μῆνες σέ ἐκδήλωση μεγάλου ποντιακοῦ σωματείου, στήν ὁποία παρευρέθην δέν ἐδωρίζετο σέ Ρῶσσο στρατηγό, συγγραφέα ἑνός ἐξαιρετοῦ ἱστορικοῦ βιβλίου γιά ἓναν ἄλλον Ἀλέξανδρο αὐτὴν τήν φορὰ, τόν ἀρχηγό τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, πρίγκηπα Ἑψηλάντη.

Εἶχε δίκιο ὁ Τσαρούχης, ὅταν ἔλεγε «στὴν Ἑλλάδα εἶσαι ὅ,τι δηλώσεις!» Τό διαπιστώνουμε καθημερινά μέ τὴν σήψη καὶ τὴν διαφθορά τῆς ἐλλαδικῆς πολιτείας καὶ τοῦ λαοῦ! Γιατροὶ χωρὶς διπλώματα θεραπεύουν, ὑγιεῖς λαμβάνουν συντάξεις ἀναπηρίας, δεκάδες χιλιάδες πλαστά πτυχία ἔφεραν σέ διευθυντικές θέσεις ἄτομα ἀνάξια. Καὶ οἱ Ἑλλαδίτες «ἐποιοῦντο τὴν νῆσσαν», διότι ὁ Θουκυδίδης εἶχε γράψει ἀπὸ τότε ὅτι «ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐπὶ τὰ ἐτοῖμα

μᾶλλον τρέπονται!»!

Τό θέμα, λοιπόν ἀγαπητοὶ φίλοι, εἶναι ἡ ἀνάδειξη τῶν ἀληθῶν γεγονότων, ὄχι τῶν παραποιημένων. Προϋπόθεση ἡ διάθεση γιὰ μελέτη καὶ γιὰ ἔρευνα καὶ ἡ προτεραιότητα τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἐθνικῶν μας κειμένων ἔναντι τῆς Κοντσίτας. Ἄλλιῶς, ὅπως θρηνήσαμε ξαφνικά πού χάθηκε σέ μιά στιγμή τὸ οἰκονομικὸ ἔδαφος κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας, θὰ θρηνήσουμε γιὰ τὴν ἀπώλεια καὶ ἄλλων ἐδαφῶν μας, γιὰ τὰ ὁποῖα τόσα χρόνια ἀδιαφοροῦσαμε.

ΔΕΡΜΑΤΟΣΤΙΞΙΑ (ΤΑΤΟΥΑΖ) ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΜΟΔΑ

Γράφουμε αὐτὸ τὸ σημείωμα μέ ἀφορμὴ τῆ διαπίστωση πού κάνουμε, τώρα τὸ καλοκαίρι, γιὰ τὴ μεγάλη διάδοση τοῦ τατουάζ. Οἱ περισσότεροι τὸ θεωροῦν ἀπλῶς ὡς μιά μόδα, χωρὶς πνευματικὸ νόημα καὶ ὑπόβαθρο. Αὐτό, ὅπως θὰ δεῖ ὁ ἀναγνώστης, εἶναι τελείως λάθος.

Ξεκινοῦμε ἀπὸ τὴν **ξεκάθαρη ἀπαγόρευση τοῦ τατουάζ στὴν Παλαιά Διαθήκη**: «...καὶ ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ γράμματα στικτά οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν». (Λευϊτικόν 19, 28) Διηλαδῆ: «Δέν θὰ κάμετε ἐντομάς στό σῶμα σας οὔτε θὰ χαράξετε γράμματα στό δέγμα σας. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας».

Καί συνεχίζουμε μέ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον ἄρθρο, πού βρήκαμε στό egolpion.com μέ τίτλο «Τατουάζ ἢ δερματοστιξία»:

«Τό τατουάζ εἶναι πράξη πού εἶχε πάντοτε μαγικό χαρακτήρα. Στίς περισσότερες κοινωνίες ἀναγνωριζόταν μαγική δύναμη σέ ἐκείνους πού ἐπιδίδονταν στό τατουάζ. Συνήθως τὸ τατουάζ ἀποτελεῖ δοκιμασία

μύσεως ἢ ἀναγνωρίσεως τοῦ φύλου, τοῦ ἀξιώματος κλπ. Γίνεται ὁμως περισσότερο γιὰ τὴ μαγική, προφυλακτική, καὶ θεραπευτική ἀξία του». (Γενική Παγκόσμια Ἐγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς).

Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλλήνες γνώριζαν τὴ τεχνική τῆς δερματοστιξίας ἤδη ἀπὸ τὴ Μυκηναϊκὴ ἐποχὴ, ὡστόσο δέν ἔπαυαν νὰ τὴν θεωροῦν ὡς συνήθεια τῶν βαρβάρων! Χαρακτηριστικὸ δουλείας, ὑποτέλειας καὶ ὑποταγῆς!

Οἱ Ρωμαῖοι σημάδευαν μέ τατουάζ τοὺς σκλάβους καὶ τοὺς ἐγκληματίες καὶ μέ τὸ γράμμα D τοὺς λιποτάκτες!

Πολλὰ ἀπὸ τὰ τατουάζ πού κυκλοφοροῦν σήμερα περιέχουν ἀρχαῖα αἰγυπτιακὰ καὶ ἄλλα μαγικά σύμβολα!

Οἱ Σαμᾶνοι (μάγοι) ἤδη ἀπὸ τὸ 2000 π.χ. χρησιμοποιοῦσαν τὸ τατουάζ ὡς ἓνα εἶδος βελονισμοῦ στίς θρησκευτικές τους τελετές ἵασης ἢ μύησης!

Στίς φυλές τῆς Ἀφρικῆς τὰ τατουάζ ἔχουν πάντοτε σχέση μέ τὴ θρησκεία, τὴν φυλὴ καὶ τίς προλήψεις! Στίς Φιλιππίνες ὑπάρχει ἡ δεισιδαιμονία σύμφωνα μέ τὴν

όποια ό νικητής πολεμιστής ή κυνηγός έ-
παιρνε τή δύναμη του φονευμένου έχθρου
ή του θηράματος, άν τό ζωγράφιζε πάνω
στό σώμα του!

Τόν 8ο μ.χ. αιώνα ή Έκκλησία κατα-
δίκασε τήν άποτύπωση όποιουδήποτε
συμβόλου επί του σώματος των πιστών
ώς ειδωλολατρικό έθιμο και ως πρα-
κτική των βαρβάρων!

Μέ τό τατουάζ άν μή τί άλλο, σφρα-
γίζεται κανείς μέ κάτι! "Έτσι σάν μόδα
οικειοποιείται τή λογική του σφραγι-
σματος.

Διαβάζουμε στό ιερό βιβλίο τής Άπο-
καλύψεως (άπόδοση στή νέα έλληνική):
«Και έπιβάλλει σέ όλους, τούς μικρούς
και τούς μεγάλους, τούς πλούσιους και
τούς φτωχούς, τούς ελεύθερους και τούς
δούλους, νά δεχθούν στους έαυτούς τους
χάραγμα στό δεξί τους χέρι ή στά μέτωπά
τους!» (Άποκάλυψις Ίωάννου 13, 16-18).

Έπίσης στό smarthealth.gr διαβάζουμε
ότι: Σύμφωνα μέ στοιχεία τής άμερικανικής

έταιρείας δερματοχειρουργικής τό 50%
αυτών που έχουν κάνει τατουάζ έπιθυ-
μει μέσα στην πενταετία τήν άφαιρέσή
τους [ή όποία δέν μπορεί νά γίνει, διότι
τό τατουάζ είναι άνεξίτηλο], ενώ τό 70%
τό έχει μετανιώσει.

Τό τατουάζ έμπερικλείει κινδύνους και
γιά τήν σωματική υγεία, κυρίως από τή
χρήση μή άποστειρωμένων βελονών, όπως:
1) Τοπικές και γενικότερες λοιμώξεις, 2)
Δερματικές και άλλεργικές αντιδράσεις
άπό τά χρησιμοποιούμενα χρώματα και
άλλα υλικά, όπως άλουμίνιο και τιτάνιο!

Τέλος,

- Ένα τατουάζ σέ μία έστία μελανώ-
ματος (καρκίνος του δέρματος) έπιβαρύνει
τήν κατάσταση του άσθενούς.

- Τό τατουάζ στην σπονδυλική στήλη
έμποδίζει τήν έπισκληρίδια άναισθησία!

Γιά περισσότερα βλ. τό βιβλίο του κ. Δ.
Παπαδημητρακόπουλου **Μέ ... πίσσινγκ
και τατουάζ**, έκδ. Φωτοδότες.

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 10 €, έξωτερικού 30 € και Κύ-
πρου 15 €) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σέ
δύο τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος
άπό τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σέ έναν άπό τούς δύο
τραπεζικούς λογαριασμούς, που άναγράφονται κατωτέρω:

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 και

Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στην *Παρακαταθή-
κη*, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή, που θά βρείτε γιά δεύτερη φορά εντός του περιοδικού.

Η άποστολή των άποδείξεων σέ όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλούμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής νά γράφετε καθαρά στή θέση «Άπο-
στολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως άναγράφονται στην έτικέτα τής *Παρακαταθήκης*,
που λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία άναγράφουμε έμεις στην έτικέτα στον φάκελο τής
Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στην ταχυπληρωμή που μās στέλνετε, δημιουργείται
πρόβλημα. Παρακαλούμε επίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

12 ΙΟΥΛΙΟΥ

✠ † ΜΝΗΜΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΪΤΟΥ † ✠

Τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς

Νά ἐτομασθοῦμε γιά τήν ἄλλη ζωή*

• Γέροντα, ἕνας νέος ἐξαφανίσθηκε, ἀφοῦ ἄφησε σημεῖωμα στούς γονεῖς του ὅτι θά αὐτοκτονήσῃ, γιατί δέν εἶναι ὁμορφος καί ὅτι γι' αὐτό φταῖνε ἐκεῖνοι.

– Δέν ἔχουν συλλάβει τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς οἱ ἄνθρωποι. Δέν πιστεύουν στήν ἄλλη ζωή. Ὅλο τό βάσανο ἀπό ἐκεῖ ξεκινάει. «Εἶμαι ἀδικημένος, σοῦ λέει· οἱ ἄλλοι χαίρονται, ἐγώ δέν χαίρομαι»... Δέν εἶναι εὐχαριστημένοι μέ ὅ,τι ἔχουν, μπαίνει καί ὁ ἐγωισμός, καί βασανίζονται. Ὁ Θεός ὅλο τόν κόσμο τόν ἀγαπάει. Στόν κάθε ἄνθρωπο ἔδωσε αὐτά πού τόν ὠφελοῦν, εἴτε τό μπόι εἴτε τήν λεβεντιά εἴτε τήν ὁμορφιά κ.λπ., ὅ,τι θά τόν βοηθήσῃ, ἄν τό ἀξιοποιήσῃ, νά σωθῇ. Ἀλλά ὁ κόσμος βασανίζεται. «Γιατί ἐγώ νά εἶμαι ἔτσι, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔτσι;». Μά ἐσύ ἔχεις αὐτά, ἐκεῖνος ἔχει ἄλλα. Ἐνας διά Χριστόν σαλός Ρουμάνος πού ἀσκητεῦει στό Ἅγιον Ὅρος εἶπε σέ κάποιον πού εἶχε τέτοιους λογισμούς: «Ἐνας βάτραχος εἶδε τό βουβάλι καί εἶπε: "Θέλω νά γίνω καί ἐγώ βουβάλι". Φούσκωσε, φούσκωσε ὁ βάτραχος, καί τελικά ἔσκασε. Ὁ Θεός αὐτόν τόν ἔκανε βάτραχο, ἐκεῖνο βουβάλι. Πῆγε ὁ βάτραχος νά γίνῃ βουβάλι καί ἔσκασε!». Ὁ καθένας νά χαίρεται, ὅπως ὁ Δημιουργός τόν ἔφτιαξε.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος βοηθηθῇ νά πιστέψῃ στόν Θεό καί στήν μέλλουσα ζωή, τήν αἰώνια, –συλλάβῃ δηλαδή τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς– καί μετανοήσῃ, ἀλλάξῃ ζωή, ἔρχεται ἀμέσως ἡ θεία παρηγοριά μέ τήν Χάρι τῶ Θεοῦ, ἡ ὁποία τόν ἀλλοιώνει, διώχνοντας καί ὅλα τά κληρονομικά του ἐλαττώματα. Πολλοί ἄνθρωποι πού μετανόησαν, ἀγωνίσθηκαν μέ φιλότιμο ταπεινά, χαριτώθηκαν, ἔγιναν καί Ἅγιοι, καί τούς προσκυνᾶμε τώρα μέ εὐλάβεια καί ζητᾶμε καί τίς πρεσβεῖες τους, ἐνῶ προηγουμένως εἶχαν πολλά πάθη καί κληρονομικά. Ὁ Ὅσιος Μωυσεῖς ὁ Αἰθίοψ λ.χ., ἐνῶ ἦταν ὁ πιό αἰμοβόρος ληστής, μέ κληρονομική κακία, μόλις πίστεψε στόν Θεό, μετανόησε, ἀσκήθηκε, ἔφυγαν ὅλα τά πάθη, τόν ἐπισκέφθηκε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, καί ἀξιώθηκε νά λάβῃ καί τό προφητικό χάρισμα. Πέρασε στήν εὐαισθησία ἀκόμη καί τόν Μέγα Ἀρσένιο**, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀπό τήν μεγαλύτερη ἀρχοντική οἰκογένεια τῆς Ρώμης, μέ κληρονομικές ἀρετές καί μέ μεγάλη ἐπιστημονική μόρφωση.

* Ἀπό τό βιβλίο: Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, *Λόγοι Β΄*, ἔκδ. Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999, σσ. 343 - 344.

** Ὁ Ἀββᾶς Ἀρσένιος ὁ Μέγας (354-447) καταγόταν ἀπό τήν Ρώμη. Ἦταν μέγας κατὰ τήν σοφία καί τήν ἀρετή. Ὀνομαζόταν «πατήρ Βασιλέων», γιατί ὁ αὐτοκράτορας Θεοδόσιος τοῦ ἀνέθεσε τήν μόρφωση τῶν δύο παιδιῶν του. Τό 394 μετὰ ἀπό θεία πληροφορία ἀναχωρεῖ γιά τήν ἔρημο τῆς Αἰγύπτου. Ἄν καί εἶχε ζήσει στά ἀνάκτορα, διακρίθηκε ὡς μοναχός γιά τήν μεγάλη ἀστηρότητα καί τήν σκληραγωγία του.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

† Αγίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, «Ἀπολογία Χριστιανική», ἐκδόσεις Γρηγόρη, Ἀθήνα 2015, σχ. 14x21, σσ. 312.

Κυκλοφόρησε προσφάτως ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις Γρηγόρη τὸ βιβλίο τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου «Ἀπολογία Χριστιανική». Τὸ κείμενο παρατίθεται μὲ ἀπόδοση στὴν Νέα Ἑλληνική, ἐνῶ τὰ προλεγόμενα καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπιμέλεια, ἔγιναν ἀπὸ τὸν πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Μεταλληνό.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος, Διδάσκαλος τοῦ Γένους καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς κορυφαίους ἡγέτες τοῦ Φιλοκαλικοῦ κινήματος τῶν «Κολλυβάδων», ὑπῆρξε πολυγραφότατος συγγραφέας, πολυτάλαντος καὶ πολυμερής. Ἀκολουθώντας τὴν παράδοση τῶν ἁγίων Πατέρων, συνέγραψε ἔργα ἀνταποκρινόμενα πάντοτε σὲ συγκεκριμένες ἀνάγκες ἢ προκλήσεις γιὰ τὴν πληροφόρηση, οἰκοδομὴ καὶ νοουθεσία τοῦ Ὁρθοδόξου ποιμνίου.

Τὸ ἔργο του «Ἀπολογία Χριστιανική», **καταγγέλλει τὴν ἀλλοτρίωση τῆς Εὐρώπης –καὶ ἰδιαίτερώς τῆς Γαλλίας–** καὶ τὴ διαμετρικὴ ἀποστασιοποίησή της ἀπὸ κάθε ἔννοια Χριστιανικότητας σὲ ὅλο τὸ φάσμα τῆς ἰδεολογικῆς, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς πραγματικότητάς της, κάτι ποὺ ἐνσαρκώνεται στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1789. Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση ἀπέρριψε τὸν Χριστιανισμό καὶ τὸν ἀντικατέστησε μὲ τὴν «θρησκεία τῆς λογικῆς», μὲ τὴν λατρεία τοῦ «Ὑπερτάτου ὄντος», ποὺ δὲν ἦταν παρὰ πρόσχημα γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῆς κατηγορίας τῆς ἀθεΐας καὶ στὴν οὐσία τεκτονικὸ ἐφεύρημα (Ροβιеспέρος). Ἡ «φυσικὴ θρησκεία» ὅμως, δὲν εἶναι παρὰ ἄρνηση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ἀπόρριψή

Του. Ἐπισημαίνει ὅτι πηγὴ τῆς γαλλικῆς ἀθεΐας εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ θεοῦ φόβου («ἀφοβοθεΐα») καὶ ἡ «παντελὴς ἀλησιμονησία τοῦ Θεοῦ». Ἦταν ἐπόμενο συνεπῶς, ἡ ἐσωτερικὴ διαστροφή νὰ ὀδηγήσει σὲ ψευδεῖς καὶ ἀπατηλὲς διακηρύξεις γιὰ τὴν ἐξαπάτηση τοῦ κόσμου.

Σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο βλέπει καὶ τὶς γαλλικὲς διακηρύξεις γιὰ ἐλευθερία καὶ ἰσότητα. Οἱ κατ' οὐσίαν Χριστιανικὲς αὐτὲς ἔννοιες ἔχουν λάβει τὴν φόρτιση, ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν γαλλικὴ ἐπαναστατικὴ ἰδεολογία. **Ἡ ψευδὴς ἐλευθερία καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο δούλο τῶν ἐπιθυμιῶν του,** ἐνῶ ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία, ἀποδεχομένη τὴν «ὑπακοή» στὴν ἐξουσία δὲν παύει νὰ σώζει τὴν ἐσωτερικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου (ἀδούλωτο φρόνημα), ποὺ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος πολέμησε μὲ σφοδρότητα τὶς ἰδέες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Διαφωτισμοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ἔγινε στόχος τῶν ἡγετῶν τοῦ φιλοδυτικοῦ ρεύματος καὶ κυρίως τοῦ «πατριάρχη» του Ἀδαμαντίου Κοραΐ.

Ἄς ἀφήσουμε ὅμως τὸ ἴδιο τὸ κείμενο νὰ μᾶς μιλήσει:

«Πῶς μποροῦν δυὸ ἄνθρωποι νὰ λέγονται ἴσοι, ὅταν ὁ ἓνας εἶναι πᾶμπλουτος καὶ ὁ ἄλλος στενάζει ἀπὸ τὴν πείνα του καὶ ἀναγκάζεται νὰ κλέβει ἐξαιτίας τῆς φτώχειας του; Αὐτὲς οἱ διακηρύξεις εἶναι ἐφεύρημα ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἐπίβουλων, οἱ ὁποῖοι, θέλοντας νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ πάθη τους καὶ νὰ ἐκπληρώσουν τὶς κακὲς τοὺς ἐπιθυμίες, ἐμφύσησαν στὰ μυαλὰ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ αὐτὸν τὸν ἀσύστατο ἄνεμο τῆς ἰσότητας, γιὰ νὰ ἔχουν βοήθεια γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ τους. Μπορεῖ ποτὲ νὰ ὑπάρξει

ισότητα σὲ κοινωνίες ποὺ κυριαρχεῖ ἡ πλεονεξία, ποὺ βασιλεύουν τὰ πάθη, ποὺ δὲν ἀκούγεται ἄλλη ἔκφραση συχνότερα ἀπὸ «τὸ δικό μου» καὶ «τὸ δικό σου»;

Ἴσότητα, ναί, πράγματι ὑπῆρξε κάποτε! Ποῦ ὅμως; Στὴν νεοσύστατη Ἐκκλησία τῶν καλῶν ἐκείνων Χριστιανῶν, τῶν ἀπλῶν καὶ εὐλαβεστάτων! Ἐκεῖ, ὅπως τὴν περιγράφει ὁ ἱερὸς Λουκᾶς, (Πράξ. Δ, 32), κανένας δὲν ἔλεγε ὅτι ἔχει κάτι δικό του, ἀλλὰ ἦταν ὅλα κοινά, χρήματα, ἐνδύματα καὶ τροφές.

Γιατί ὅμως ἦταν ὅλα κοινά; Γιατί, λέει, ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ τῶν πιστῶν ἦταν μία! Ὅλοι γιὰ τὸν Θεὸ εἶχαν μία γνώμη καὶ ἓνα θέλημα καὶ ἦταν ὅλοι δεμένοι μεταξύ τους μὲ ἀδελφικὴ ἀγάπη, τόσο σφικτά, ὥστε, παρ' ὅλο ποὺ ἦταν πολλὸς λαὸς καὶ διαφόρων ἡλικιῶν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἡλικιωμένοι καὶ νέοι, ἦταν ὅλοι τόσο μονιασμένοι ὥστε ἔμοιαζαν ν' ἀποτελοῦν ἓνα σῶμα, ποὺ τὸ κινούσε μία ψυχὴ.

Ἡ ἴδια ἰσότητα καὶ ὁμοψυχία ὑπῆρξε ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνες καὶ στὰ Κοινόβια τῶν παλαιῶν Ὀσίων, τοῦ Παχωμίου, τοῦ Σάββα, τοῦ Εὐθυμίου, τοῦ Θεοδοσίου καὶ ἄλλων πολλῶν, γιατί καὶ σ' αὐτοὺς διασωζόταν ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ἡ ὁμοψυχία. Ἐκείνη, πράγματι, ὑπῆρξε ἀληθινὴ Ἴσότητα!

Ἡ ἰσότητα ὅμως ποὺ προβάλλουν οἱ νέοι δημοκρατικοὶ εἶναι ψευδεπίγραφη, εἶναι ψιλὸ ὄνομα, ὅπως καὶ ἡ

ἐλευθερία τους. Ἔχουν ἐπινοηθεῖ ἀπὸ πονηροὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ πετύχουν τὰ σχέδιά τους μὲ τὴ δύναμη τοῦ λαοῦ.»

«Ἄν κάποιος, λοιπόν, ὀδηγηθεῖ στὴν ἔπαρση ἐξαιτίας τῶν γνώσεών του καὶ ἐπιχειρήσει νὰ ὑποτάξει σὲ κάποιους κανόνες καὶ τὰ οὐράνια καὶ νὰ κρίνει τὰ ὑπερφυσικά μὲ τὸ ἴδιο κριτήριό ποὺ κρίνει καὶ τὰ φυσικά φαινόμενα, τότε ἡ σοφία του αὐτὴ δὲν εἶναι σοφία, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνοησία, ἀφροσύνη καὶ τρέλλα, χειρότερη μάλιστα καὶ ἐπιβλαβέστερη ἀπὸ κάθε ἄλλη τρέλλα.

Ἡ ἀνθρώπινη διάνοια ἔχει μάθει νὰ ἐννοεῖ, νὰ κρίνει καὶ νὰ συλλογίζεται μὲ βάση τὶς ἀρχές ποὺ αὐτὴ ἡ ἴδια ἀνακάλυψε καὶ ρύθμισε. Εἶναι ἀδύνατον, λοιπόν, νὰ κρίνει καὶ νὰ ἐξετάζει ἐκεῖνα ποὺ τὴν ὑπερβαίνουν καὶ ξεπερνοῦν τὶς δυνατότητές της».

Ἡ «Ἀπολογία Χριστιανική», τὸ κορυφαῖο αὐτὸ ἀπολογητικὸ ἔργο ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῆς Φιλοκαλικῆς ἀναγέννησης τοῦ 18ου αἰῶνα, ἐπίκαιρο ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, **ἀποτελεῖ τὴν Ὁρθόδοξη ἀπάντηση στὴν πρόκληση τῆς Εὐρώπης.** Εἶναι μιὰ τεκμηριωμένη ἀνασκευὴ τῶν θέσεων τῶν Εὐρωπαίων διαφωτιστῶν, ποὺ ἐπιχείρησαν νὰ ἀποδομήσουν τὴν Χριστιανικὴ Πίστη καὶ Παράδοση, πίσω ἀπὸ τὰ ψευδεπίγραφα συνθήματα τῆς ἰσότητας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

- Ἡ Παρακαταθήκη ἀναρτᾶται στὴν ἰστοσελίδα orthodoxnet.gr καὶ σὲ φιλικές ἰστοσελίδες.

- Ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, σύμβουλος ἐκδόσεως τῆς Παρακαταθήκης, κάθε Κυριακὴ 11-12 τὸ μεσημέρι ἔχει ἐκπομπή στὴν τηλεόραση Bee Channel, ἡ ὁποία ἐκπέμπει στὴν Κεντρικὴ Μακεδονία. Οἱ ἐκπομπές ἀναρτῶνται καὶ στό διαδίκτυο. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ τίς βροῦν πηγαίνοντας στό you tube καὶ πληκτρολογώντας: beechannel ἐκκλησία καὶ κόσμος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

**Ἡ γιόγκα ἀσυμβίβαστη
μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη**

Ὁ Ο.Η.Ε. γιά ἄλλη μιά φορά ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ἐπιφορτισμένος ἀπό τήν Νέα Τάξη Πραγμάτων γιά τή χειραγώγηση τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ στά καταστροφικά νεοεποχίτικα μηνύματα. Ἔτσι καθιέρωσε τήν 21 Ἰουνίου κάθε ἔτους –ἀρχῆς γενομένης ἀπό ἐφέτος– ὡς «Παγκόσμια Ἡμέρα Γιόγκα». Εἰς ἀπάντησιν ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέδωσε στίς 16 Ἰουνίου τήν κατωτέρω λακωνική ἀνακοίνωση:

«Στό πλαίσιο τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία στήν Ἑλλάδα εἶναι συνταγματικῶς κατοχυρωμένη καί σεβαστή, ἀλλά καί τῆς ποιμαντικῆς της εὐθύνης γιά τήν ἀποφυγή δημιουργίας κλίματος θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ, μέ ἀφορμή τήν πρόσφατη καθιέρωση ἀπό τόν ΟΗΕ τῆς 21ης Ἰουνίου ὡς “Παγκόσμιας Ἡμέρας Γιόγκα”, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπενθυμίζει στό χριστεπώνυμο Πλήρωμα ὅτι: ἡ **“Γιόγκα” ἀποτελεῖ θεμελιῶδες κεφάλαιο τῆς θρησκείας τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ**, ἔχει ποικιλομορφία σχολῶν, κλάδων, ἐφαρμογῶν καί τάσεων καί ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ “εἶδος γυμναστικῆς”.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ “Γιόγκα” τυγχάνει ἀπολύτως ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστη μας καί δέν ἔχει καμία θέση στήν ζωή τῶν Χριστιανῶν».

Ἀξιόλογο 8σέλιδο «Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης. Σύγχρονος Ὁμολογητής τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως»

Κυκλοφορεῖ ἀξιόλογο 8σέλιδο τοῦ

πρωτοπρεσβυτέρου Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο.

Εἶναι χρήσιμο νά τό μελετήσουμε καί νά τό διαδώσουμε. Ὁ μέγας Ἅγιος τῆς ἐποχῆς μας Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης παίρνει κρυστάλλινη θέση ἀπέναντι στόν μεγάλο σύγχρονο πειρασμό, πού ἀκούει εἰς τό ὄνομα οἰκουμενισμός. Ἡ θέση του, πού ταυτίζεται μέ τή θέση ὄλων τῶν Ἁγίων, συνοψίζεται στά ἐξῆς: **α) Ὁχι ἐφησυχασμός ἢ ἀδιαφορία ἀλλά ἀγώνας ἐναντίον τῆς αἵρέσεως «κοντά στή Μητέρα Ἐκκλησία...διά τήν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας μας». β) Ὁχι στίς συμπροσευχές. Στόχος μας, ἅς εἶναι, νά βάλουμε τήν «καλή ἀνησυχία» στούς αἵρετικούς.**

Δύο ἀπό τίς ὀκτώ σελίδες τοῦ φυλλαδίου καταλαμβάνει ἡ ὁμολογιακή ἐπιστολή τοῦ Ἁγίου ἐναντίον τῶν οἰκουμενιστικῶν ἀνοιγμάτων καί φιλενωτικῶν κινήσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθιναγόρα. Τήν ἐπιστολή, μέ ἡμερομηνία 23 Ἰανουαρίου 1969, εἶχε ἀπευθύνει ὁ Ἅγιος πρὸς τόν μακαριστό ἀρχιμ. Χαράλαμπο Βασιλόπουλο, γιά νά δημοσιευθεῖ στήν ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος.

**«Κοινωνία χωρίς μετρητά.
Προοπτική ἢ ἐφιάλτης;»**

Μέ αὐτόν τόν τίτλο πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή 28 Ἰουνίου Ἡμερίδα στό Στάδιο Εἰρήνης καί Φιλίας. Τήν Ἡμερίδα διοργάνωσε ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱ. Μητρ. Πειραιῶς ἡ «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν», τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ ἀρχιμ. π. Σαράντης Σαράντος. Τό θέμα ἀνέπτυξαν ἐπιτυχῶς οἱ παρακάτω εἰσηγητές: Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Ἀναστασίου, προηγούμενος Ἱ.

Μ. Μεγάλου Μετεώρου, ό εύρωβουλευτής καί καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Νότης Μαριιάς, ό οικονομολόγος καί εκπαιδευτικός κ. Στάθης Άδαμόπουλος, ή καθηγήτρια Τ.Ε.Ι. κ. Γεωργία Φωτεινού, ό διδάκτωρ Ήλεκτρονικής κ. Δημήτριος Χιωτακάκος καί ό δικηγόρος Άθηνών κ. Άριστοτέλης Κατράνης. Άκολούθησε συζήτηση καί ανάγνωση τών Πορισμάτων. Ή επικαιρότητα καί σημασία τής Ήμερίδας φαίνεται καί από τό σχόλιο πού ακολουθεί.

Ό ρατσισμός τών καρτών

Μεταφέρουμε από τό μπλόγκ id-onit.blogspot.com σχόλιο υπό τόν άνωτέρω τίτλο.

Πρίν καλά καλά τελειώσει ή Ήμερίδα τής «Έστίας Πατερικών Μελετών» (Ε-ΠΜ) μέ θέμα «Κοινωνία χωρίς Μετρητά. Προοπτική ή Έφιάλτης;» τήν Κυριακή 28/6/2015, άνακοινώθηκαν **οί κεφαλαιακοί περιορισμοί (capital controls) στή χρήση τών μετρητών**. Πρόκειται για μία άσχημη εξέλιξη στήν ιστορία πού ξεκίνησε μέ τήν άναγγελία του δημοψηφίσματος.

Στό πλαίσιο τών κεφαλαιακών περιορισμών άνακοινώθηκε ότι:

- Στά ΑΤΜ μέ τή χρήση χρεωστικής/πιστωτικής κάρτας θά γίνονται άναλήψεις μέχρι 60 ευρώ τήν ήμέρα. Άπό τά ταμεία τών Τραπεζών δέν θά μπορεί κάποιος νά κάνει αυτή τήν άνάληψη τών 60 ευρώ τήν ήμέρα, μιάς καί οί Τράπεζες θά μείνουν κλειστές περισσότερο από μία έβδομάδα.

- Δέν ύπάρχει κανένας περιορισμός για τήν χρήση τών πιστωτικών καί χρεωστικών καρτών στά καταστήματα.

Δέν ήταν άντικείμενο τής Ήμερίδας τό νόμισμα μέ τό όποιο θά γίνονται οί συναλλαγές στή χώρα μας. Άνεξαρτήτως του νομίσματος, ένα από τά συμπερά-

σματα τής Ήμερίδας είναι, ότi πρέπει νά ύπάρχει ύλικό, φυσικό, μεταλλικό καί έγχαρτο χρήμα, νά ύπάρχουν ΜΕΤΡΗΤΑ για τίς συναλλαγές τών πολιτών. Είναι ζήτημα ζωτικής σημασίας για τήν όρθή λειτουργία τής κοινωνίας. (Σύντομα θά δημοσιευθούν οί εισηγήσεις τών εισηγητών στήν ιστοσελίδα τής ΕΠΜ www.orthros.eu).

Μέ τίς άποφάσεις όμως πού έλήφθησαν στό πλαίσιο τών capital controls, δηλ. επιβάλλοντας περιορισμό τής χρήσης τών μετρητών καί ταυτόχρονα, μή επιβάλλοντας αντίστοιχο/ισόποσο περιορισμό στήν διενέργεια ήλεκτρονικών συναλλαγών, δημιουργήθηκε ένας **ιδιότυπος ρατσισμός εις βάρος αυτών πού δέν έχουν κάρτες**, ή δέν επιθυμούν συναλλαγές μέ κάρτες. Πρόκειται ούσιαστικά για άμεση, **έκβιαστική προώθηση τής «άχρήματης» [χωρίς μετρητά] κοινωνίας**, δηλ. αυτό ακριβώς τό θέμα πού πραγματεύθηκε ή Ήμερίδα, όπου τά άρνητικά στοιχεία τής «άχρήματης» κοινωνίας τόσο εύστοχα παρουσίασαν οί εισηγητές.

Στό πλαίσιο στοιχειώδους κοινωνικής δικαιοσύνης καί ισότητας, θά πρέπει είτε νά επιβληθούν περιορισμοί καί στίς ήλεκτρονικές συναλλαγές όμοιοι μέ αυτούς τών χρηματικών, είτε νά αυξηθεί (πχ. στά 300 Ευρώ όπως έγινε στήν Κύπρο) τό ημερήσιο όριο άναλήψεων ΚΑΙ από τά ταμεία τών τραπεζών. Άλλιώς θά έχουμε οικογένειες πού θά έχουν χρήματα στίς τραπεζικές τους καταθέσεις καί, επειδή έχουν Κάρτες, θά μπορούν νά συναλλάσσονται στά καταστήματα (έμπορικά, Super Markets, βενζινάδικα κλπ) καί οικογένειες, οί όποιες θά έχουν χρήματα στίς τραπεζικές τους καταθέσεις, αλλά, επειδή ΔΕΝ θά έχουν Κάρτες, ΔΕΝ θά μπορούν νά συναλλάσσονται.

Τέλος ένα άκόμη στοιχείο διάκρισης,

πού προέκυψε τήν Τρίτη 30/6/2015, εἶναι τό γεγονός ὅτι ἀπό τά γκισέ τῶν τραπεζῶν, οἱ συνταξιούχοι μποροῦν νά εἰσπράττουν 120 Εὐρώ τήν ἐβδομάδα, ἐνῶ ἀπό τά ATM, μέ Κάρτα, 60 Εὐρώ τήν ἡμέρα, δηλ. 420 Εὐρώ τήν ἐβδομάδα (7 ἡμέρεςΧ60 Εὐρώ τήν ἡμέρα)! Γιατί γίνεται αὐτή ἡ διάκριση; Ἄλλα εἶναι τά εὐρώ τῶν ATM καί ἄλλα τῶν ταμείων; Ὅχι βέβαια! Παράλληλα, μετά τό ταμεῖο στέλνουν τούς ἡλικιωμένους σέ ἄλλο γραφεῖο στήν Τράπεζα γιά νά αἰτηθοῦν τήν ἔκδοση χρεωστικῆς Κάρτας. Μόνον ὅσοι ἐθελοτυφλοῦν δέν βλέπουν ὅτι ὁ στόχος εἶναι ἡ «ἀχρήματη» κοινωνία. Μέ ἀφορμή ἡ / καί πρόφασιν τήν κρίση, ἐξωθοῦνται οἱ πολίτες, ἐκβιαστικά, στή χρήση τῶν Καρτῶν.

«Κάρτα τοῦ Πολίτη. Τί, Πῶς, Γιατί;»

Μέ αὐτόν τόν τίτλο καί ὑπότιτλο «10+1 ἐρωτήσεις καί ἀπαντήσεις, πού πρέπει ὅπωςδήποτε νά διαβάσεις!» κυκλοφορεῖ ἀπό τήν «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν» φυλλάδιο 20 σελίδων, πού παρέχει σφαιρική, ἔγκυρη καί τεκμηριωμένη ἐνημέρωση γιά τό θέμα τῶν καρτῶν, πού ἀπασχολεῖ ὅλους μας.

Τό φυλλάδιο, πού εἶναι καλοτυπωμένο, μέ πολλές φωτογραφίες καί σχέδια, **διανέμεται δωρεάν**. Ἐπίσης εἶναι ἀναρτημένο σέ διάφορες ἰστοσελίδες τοῦ διαδικτύου, ὅπως στό id-ont.blogspot.com καί orthros.eu.

Ἀξίζει νά τό διαβάσετε καί νά τό διαδώσετε!

4ο Gay Pride στή Θεσσαλονίκη

Γιά τέταρτη κατά σειρά χρονιά ἡ Θεσσαλονίκη ὑπέστη τήν «παρέλαση ὑπερη-

φάνειας» τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἀξίζει τόν κόπο νά κάνουμε κάποια σχόλια.

1. Γιά πρώτη φορά ὁ δήμαρχος Μπουτάρης δέν πῆγε στήν παρέλαση, ὄχι γιατί ἄλλαξε τοποθέτηση, ἀλλά γιατί διχάστηκε ἡ παράταξη τῶν ὁμοφυλοφίλων καί τῶν φιλο-ὁμοφυλοφίλων! Ὁ δήμαρχος Μπουτάρης, σύμφωνα μέ πληροφορίες, ἤθελε νά φαίνεται καί στίς ἀφίσες καί στά ἔντυπα ὅτι χορηγός τῆς παρέλασης ἦταν καί τό Ἀμερικανικό Προξενεῖο Θεσσαλονίκης, ἐνῶ κάποιοι ἄλλοι «πιό ἀριστεροί» δέν τό ἤθελαν! Ἔτσι δέν πῆγε ὁ δήμαρχος Μπουτάρης, ἀλλά ἔστειλε ἕναν ἀντιδήμαρχο.

Πάντως οἱ ἐκκλήσεις, πού ἀπνύθινε καί ὁ Μητρ. Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ καί ἡ «Σύναξη Κληρικῶν καί Μοναχῶν», ὥστε νά μὴν παραστεῖ ὁ δήμαρχος Μπουτάρης στήν ἀλλαγὴ τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας στίς Καρυές τοῦ Ἁγίου Ὁρους, λίγες μόνον ἡμέρες πρὶν ἀπό τήν παρέλαση, δέν ἔφεραν ἀποτέλεσμα. **Ὁ δήμαρχος πῆγε πάλι καί φωτογραφήθηκε μέ τούς Ἀγιορεῖτες Πατέρες.**

Τό αἰτιολογικό εἶναι ὅτι ὁ ἐκάστοτε δήμαρχος Θεσσαλονίκης εἶναι καί Πρόεδρος τῆς «Ἀγιορειτικῆς Ἐστίας» στή Θεσσαλονίκη. Ἀλλά ἀρκεῖ αὐτό;

2. Ἐτελέσθη ἀγρυπνία στόν Ἱ. Ν. Παναγίας Ἀχειροποιήτου. Διοργανωτής ἦταν ἡ Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης, σέ συνεργασία μέ τά Χριστιανικά Σωματεῖα. Ὅμως, παρά καί τήν ἐγκύκλιο πρὸς τούς Ἱερούς Ναούς, πού ἐξαπέστειλε ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, **ἡ συμμετοχή τῶν πιστῶν ἦταν μικρότερη ἀπό πέρυσι**. Ἴσως ἐπειδή ἡ ἀντίδρασή μας ἐφέτος στή ντροπή τῆς παρέλασης παραῖταν «ἥπια» καί «διακριτική». Καθώς ἐσχολίασε καλός κληρικός: «ἐάν δέν ἤξερες γιά ποιό λόγο γινόταν ἡ ἀγρυπνία, δέν μπορούσες νά τό καταλάβεις ἀπό τή σχετική ἀφίσα, πού τυπώθηκε».

Τὴν τιμὴ τῆς Θεσσαλονίκης ἔσωσε, θὰ λέγαμε, ἡ **αὐθόρμητη κίνηση μιᾶς ομάδος νέων**, οἱ ὅποιοι ἀνήρτησαν δίπλα στό ἄγαλμα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, στήν παραλία τῆς Θεσσαλονίκης, λίγα μέτρα ἀπό τὴν ἐξέδρα τῶν ὁμοφυλοφίλων, πανώ μέ τίτλο «Κάτω τὰ χέρια ἀπό τὰ παιδιὰ μας» καί διένειμαν στοὺς περαστικούς ἐντυπο ὑλικό, καλώντας τους νά ἀποδοκιμάσουν τὴ μετατροπὴ τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου σέ πόλη-σκουπιδοτενεκέ κάθε νεοταξικῆς παραλυσίας.

Καί μέ τὴν εὐκαιρία νά ρωτήσουμε: **Ποῦ εἶναι οἱ ἄλλες παρατάξεις, πού μετέχουν στή Διοίκηση τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης;** Γιατί ἀφήνουν στήν παράταξη Μπουτάρη τό μονοπώλιο τῶν κινήσεων καί ἐντυπώσεων; Γιατί κανεῖς τους δέν ἀντιδρᾷ; Συμφωνοῦν μέ τὰ αἴσχη; Ποῦ εἶναι οἱ Σύλλογοι καί φορεῖς αὐτῆς τῆς πόλης;

Ἐπιστολή Φοιτητῶν στόν Μητροπολίτη κ. Ἄνθιμο καί στόν δήμαρχο Μπουτάρη γιά τό αἴσχος τῆς παρέλασης.

Τὴν τιμὴ ἐπίσης τῆς Θεσσαλονίκης ὑπερασπίσθηκαν νέοι φοιτητές διαφόρων Σχολῶν, οἱ ὅποιοι μέ ἐπιστολὴ τους συγχαίρουν τόν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, στόν ὁποῖο καί συμπαρίστανται, ἐνῶ μέ ἄλλη ἐπιστολὴ τους ἐλέγχουν τόν δήμαρχο Μπουτάρη. Μεταξύ ἄλλων γράφουν: «Ἐν τούτοις οἱ ὁμοφυλόφιλοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι μία πραγματικότητα. Βεβαίως καί εἶναι πραγματικότητα. **Καί ἡ κλοπὴ εἶναι μία πραγματικότητα**, ὅπως καί ὁ βιασμός καί ἡ δολοφονία καί ἡ ἀπάτη. Αὐτό τί σημαίνει; Ἐπειδὴ εἶναι **πραγματικότητες**, θὰ τὰ ἀναγνωρίσουμε; **Θὰ τὰ δικαιώσουμε;** [...] Ἐπίσης ἡ

ἀπόφαση 700/1980 τοῦ Ἀρείου Πάγου χαρακτηρίζει τὴν ὁμοφυλοφιλία “πάθος παρά φύσιν” καί “ἀνώμαλον σεξουαλικόν προσανατολισμόν”. Ἄς σημειωθεῖ πὺς ὁ **πρῶτος πού θέσπισε “γάμο” ὁμοφυλοφίλων ἦταν ὁ παράφρονος Ρωμαῖος αὐτοκράτορας Νέρων** ὁ ὁποῖος τέλεσε τέτοιου εἴδους “γάμους” (Κάσιος Δίων, “Ρωμαϊκὴ Ἱστορία”). Αὐτό εἶναι πρόοδος; Αὐτό εἶναι διαφορετικότητα; Ἀντίθετα αὐτό εἶναι ἀναβίωση τῶν σχιζοειδῶν παραλογισμῶν τοῦ Νέρωνα!».

Σημ. «Π»: Ἀξιόλογο ὑλικό γιά τό πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὑπάρχει καί στήν κυπριακὴ ἱστοσελίδα agogi.org/agnotita ὑπὸ τόν τίτλο «Ἐνα ἀδελφικὸ μῆνυμα».

«Γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων προωθεῖ ἡ κυβέρνηση

Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Παρασκευόπουλος εἶχε δηλώσει ὅτι φιλοδοξεῖ τό πρῶτο νομοσχέδιο, πού θὰ φέρεῖ πρὸς ψήφισιν στή Βουλὴ, νά εἶναι γιά τόν «γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων. Τελικά τό πρῶτο ἦταν γιά ἀποφυλακίσεις κάποιων κατηγοριῶν κρατουμένων, μεταξύ αὐτῶν καί τρομοκρατῶν, ἀφοῦ τοὺς φορέσουν ἠλεκτρονικό «βραχιολάκι», πράγμα πού –πρὸς τιμὴν του– δέν δέχθηκε ὁ Σάββας Ξηρός, ἐπικαλεσθεὶς τό ἱερό βιβλίό τῆς Ἀποκαλύψεως, πού ὁμιλεῖ γιά τό σφράγισμα!

Πάντως τό νομοσχέδιο τῆς ντροπῆς, γιά τόν «γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων, κατέθηκε στή Βουλὴ, ἔστω καί ὄχι πρῶτο. Δύσκολο νά πιστέψουμε ὅτι τυχαῖα ἐπελέγη ὁ συγκεκριμένος χρόνος γιά τὴν κατάθεσή του. **Ἡ συγκυρία εἶναι τέτοια πού εὐνοεῖ νά περάσει τό νομοσχέδιο «στό ντούκου»**, καθὼς ἡ προσοχὴ ὅλων εἶναι στραμμένη στίς κρίσιμες διαπραγ-

ματεύσεις για τόν μεγάλο βραχνά του έπαχθούς χρέους. Εύστοχα τό έπισημαίνει σέ σχετική παρέμβασή του ό σοβαρός ιεράρχης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών.

Ό Άρχιεπίσκοπος, κατ' έξουσιοδότηση τής Δ.Ι.Σ., έγγραψε στον ύπουργό μιά βαρυσήμαντη έπιστολή (βλ. σσ. 4-5) άλλ' εις μάτην. Η ουσία τής άπαντήσεως του ύπουργού ήταν: Αυτή είναι ή δική σας άποψη. Έμεις θά κάνουμε αυτό πού άποφασίσαμε.

Δυστυχώς, ό Μακαριώτατος δέν συνεκάλεσε έκτάκτως τήν Ίεραρχία, πράγμα, πού έζήτησαν αρκετοί άρχιερείς, μέ πρώτον τόν Μητρ. Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο. Μπορεί σέ άλλα θέματα νά διαφωνούμε μαζί του, όπως στά θέματα του οίκουμηνισμού, έδω όμως δέν μπορούμε παρά νά επαινέσουμε τήν άμεση αντίδρασή του. Παρεμβάσεις έκαναν και άλλοι πολλοί άρχιερείς, αλλά από εκείνους ήταν αναμενόμενες οί άξιέπαινες αντιδράσεις, λόγω των παραδοσιακών θέσεών τους.

Έπιμόρφωση κληρικών και λαϊκών από ψυχολόγους πού πιστεύουν στή μετενσάρκωση!;

Μεταφέρουμε από τήν ιστοσελίδα τής Ί. Μητρ. Γλυφάδας <http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=9258E710-640A-4718-91BD-58A2EBA6B574>

Οί καταγγελίες είναι πολύ συγκεκριμένες. Άν αληθεύουν, κάποιοι πρέπει νά πάνε στά σπίτια τους. Η Έκκλησία δέν είναι ξέφραγο άμπέλι. Μήν ξεχνοούμε αυτό πού έλεγε ό μακαριστός π. Άντώνιος Άλεβιζόπουλος (+1996): «Η “Νέα Έποχή” δέν θέλει νά άδειάσουν οί Έκκλησίες αλλά νά γεμίσουν μέ ανθρώπους, πού θά έχουν άλλοιωμένο φρόνημα»!

Ίδού λοιπόν ή καταγγελία: Για τό

«Ι.Π.Ε» («Ίδρυμα Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως τής Ίεράς Άρχιεπισκοπής») άκούγονται κατά καιρούς διάφορα. Συγκεκριμένα από τό 2010 ξεκίνησαν τά δημοσιεύματα μέ τά διάφορα προβλήματα του «Ι.Π.Ε». (<http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=DB4F5CBD-C61E-4132-8810-E536CB890CE4>). Τά προβλήματα συνεχίζονται και ένδεικτικά μόνο αναφέρουμε τά έξής. Τό πρόσωπο πού ειχε αναφερθεί ότι έπιμόρφωνε τότε τούς κληρικούς και ταυτόχρονα άρθρογραφούσε και στό άποκρυφιστικό περιοδικό «REIKI TIME» έξακολουθεί μέχρι σήμερα (έως και τό άκαδημαϊκό έτος 2014-2015) νά έπιμορφώνει κληρικούς και λαϊκούς τής Ί. Άρχιεπισκοπής. Πρόκειται για τήν ψυχολόγο κ. **Βικτωρία Πρεκατέ,** στήν ιστοσελίδα τής όποίας διαβάσαμε και για μετενσάρκωση και για προηγουμένες ζωές.

Έπιπλέον προστέθηκε και ό ψυχοθεραπευτής κ. **Δημήτριος Καραγιάννης,** ό όποίος μετείχε πρόσφατα (Άπρίλιος 2015) σέ εκπαιδευτικό πρόγραμμα του «Ι.Π.Ε» για τήν ένδοικογενειακή βία, αλλά και ό ψυχοθεραπευτής κ. **Κωνσταντίνος Μπούσουλας,** ύπεύθυνος τής Ύπηρεσίας Ψυχολογικής και Ποιμαντικής μέριμνας του Έλληνικού Κέντρου Ψυχικής Ύγιεινής και Έρευνών. Αυτά διαβάσαμε στον επίσημο ιστότοπο τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, ένω ταυτόχρονα βρήκαμε ότι ό κ. Μπούσουλας συμμετείχε τό 2014 και **σέ στρογγυλό τραπέζι του «Κέντρου Ράιχ» μέ θέμα τήν όργόνη κλπ** πού μäs προβλημάτισαν.

Η έρώτηση είναι: από τό 2010 μέχρι σήμερα τό «Ι.Π.Ε» δέν έχει διαβάσει ή δέν έχει ένημερωθεί για τίποτε από τά προαναφερθέντα; Και αν ύποθέσουμε ότι δέν έχει ένημερωθεί, τί θά κάνει τώρα; Θα αλλάξει κάτι ή θά συνεχίσει τήν ίδια προκλητική πορεία;

**«Ἡ ὑπακοή μᾶς ἔχει πάει
πολύ πίσω θεολογικά!»**

Ἐνα μείζον πρόβλημα καί μία μεγάλη πρόκληση γιά τήν ἐκκλησιαστική μας ζωή τά τελευταῖα χρόνια εἶναι καί ἡ «**γυμνή τῆ κεφαλῆ**» διακήρυξη φρικτῶν αἰρέσεων ἀπό «μοντέρνους» θεολόγους καί ψυχολόγους, οἱ ὁποῖοι μάλιστα εἶναι ἐπιφορτισμένοι μέ τήν ἐπιμόρφωση (διάβαξε: παραμόρφωση) κληρικῶν καί λαϊκῶν συνεργατῶν στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί σέ κάποιες ἄλλες Μητροπόλεις.

Οἱ ἐξωφρενικές τους ἀπόψεις διαδίδονται καί μέσῳ βιβλίων, κυρίως κάποιων συγκεκριμένων ἐκδοτικῶν οἴκων. Οἱ «μοντέρνοι» αὐτοί ἐκδοτικοί οἴκοι ἐμφανίσθηκαν κυρίως τήν τελευταία δεκαετία.

Τό πιό ἐπικίνδυνο εἶναι ὅτι τά πρόσωπα αὐτά εἶναι **σέ θέσεις κλειδιά**.

Γιά νά μὴν ὑπάρχει καμμιά ἀμφισβήτηση, ὅτι τά ἐδῶ καταγεγραμμένα ἐξωφρενικά ὄντως ἐλέχθησαν ἔτσι ἀκριβῶς, παραθέτουμε τό ἀπομαγνητοφωνημένο κείμενο ἀπό τήν παρουσίαση συγκεκριμένου βιβλίου στήν Ἀθήνα, σημειώνοντας στήν ἀρχή κάθε ἐπίμαχης φράσεως τόν ἀκριβῆ χρόνο (λεπτό τῆς ὥρας), ὅπως ἔχει καταγραφεῖ στό σχετικό βίντεο <https://www.youtube.com/watch?v=CwqKbnAfQX10>. Πρόκειται γιά τήν παρουσίαση τοῦ βιβλίου «**Χριστιανική Ζωή & Σεξουαλικές σχέσεις**» τῶν ἐκδόσεων «Ἐν πλῶ».

Τό βιβλίό αὐτό εἶναι **προβληματικότερο σχεδόν στό σύνολό του**. Παραθέτουμε, πρὸς τό παρόν αὐτά πού ἀκολουθοῦν καί ἐπιφυλασσόμεθα νά ἐπανέλθουμε. Ἐδῶ ὁμιλεῖ ὁ **αὐτοπροσδιοριζόμενος ὡς χριστιανός παιδοψυχίατρος-ψυχοθεραπευτής κ. Δημήτριος Καραγιάννης**, ἓνας ἐκ τῶν συγγραφέων τοῦ συλλογικοῦ τόμου «Χριστιανική ζωή καί σεξουαλικές

σχέσεις» τῶν ἐκδόσεων «Ἐν πλῶ». Τό κείμενό του στόν συλλογικό τόμο ἐπιγράφεται: «**Σεξουαλικότητα καί Χριστιανική ζωή**. Ἀπό τήν καταστολή στήν ἀνάδειξη. Μιά συζήτηση μέ τόν Β. Ἀργυριάδη».

Ἐλπίζουμε ὅτι ὅσα φρικτά ἐλέχθησαν κάποιους θά εὐαισθητοποιήσουν γιά νά πράξουν τά δέοντα.

Ἰδού ἡ ἀπομαγνητοφώνηση:

47:30 «Ἡ ἐπιλογή τοῦ ἐπισκόπου ἔχει μόνο ἓνα προαπαιτούμενο: νά μὴν εἶναι **νόμιμα** νυμφευμένος μέ γυναίκα. Ἄν ὑπάρχει κρυφή σεξουαλική ζωή ἢ ἰδιαίτερες σεξουαλικές προτιμήσεις (ἢ ὁμοφυλοφιλία μπορεῖ νά εἶναι καί προσόν) δέν ὑπάρχει κανένα πρόβλημα».

49:00 «**Ἐπακοή** ...εἶναι τό μόνο στοιχεῖο πού ἔχει ἐπικρατήσει τά τελευταῖα 30 χρόνια καί **μᾶς ἔχει πάει πολύ πίσω θεολογικά**. Ποῦ τή βρήκαμε; Γιατί ὑπακοή; Γιατί νά εἴμαστε πνευματικά παιδιά κάποιων; Γιατί οἱ πνευματικοί πατέρες νά μᾶς συμβουλεύουν σά νά εἴμαστε παιδικα καί νά μᾶς λένε τί νά κάνουμε; Τόσος κομπλεξισμός;»

50:20 «Γιατί ἡ ἄσκηση στήν Ἐκκλησία νά ἔχει ἐγκράτεια καί στέρση; Γιατί νά μὴ βιώσω τή χαρά σέ ὅλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς μου;»

50:50 «Στούς Χαιρετισμούς λέει “Πᾶν γεῶδες καί ὑλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον”. Τί ἐννοεῖ; Τή σεξουαλικότητα; Δηλαδή τίς Παρασκευές, μετά τούς Χαιρετισμούς, δέν μπορεῖ νά γίνει ἡ σεξουαλική πράξη;»

51:40 «Αὐτοί πού ζητοῦν τήν ἐγκράτεια ἀπό τούς ἄλλους βιώνουν τόν πιό δυνατό ὀργανισμό μέ τό νά χαίρονται νά βλέπουν τούς ἄλλους γύρω τους νά πικραίνονται ὅταν ἐγκρατεύονται καί ἀσκοῦνται.»

53:00 «**Τό ἐξομολογητήριο διαλύει τούς ἀνθρώπους καί θά πρέπει ἐγώ,**

μέ ψυχολογικές μεθόδους, νά τούς γιατρέψω καί νά λειάνω τά τραύματά τους από τήν Ἐκκλησία».

54:20 «Οἱ μοναχοί θέλουν νά ὀρίζουν τή ζωή ἄλλων ἀνθρώπων καί τό μόνο πού τούς νοιάζει εἶναι νά ρωτοῦν γιά τή σεξουαλική ζωή τῶν ζευγαριῶν, προφανῶς ὡς προβληματικότητα στή δική τους σεξουαλική ζωή».

55:10 «Γιά νά γίνει κάποιος ἕγγαμος στήν Ἐκκλησία μας ἅγιος, ἔπρεπε νά ἔχει παρατήσει τό γάμο του, νά ἔχει ἀφήσει τή σχέση του καί νά ἔχει γίνει ἀπό ἕγγαμος μοναχός. Εἶναι διαστροφή αὐτό τό πράγμα σέ ἐπίπεδο ψυχολογικό, καί σέ ἐπίπεδο θεολογικό εἶναι αἵρεση».

58:10 «Ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία σήμερα

ἔχει ἀμαρτήσῃ καί ἀρνεῖται τή φυσιολογία τοῦ γάμου καί θά ἔπρεπε νά ἔχουν καθαιρεθεῖ καί νά ἔχουν ἀποσχηματισθεῖ, ἐπειδή ὑπάρχει ἕνας κανόνας τῆς Καρθαγίνης, πού λέει ὅτι δέν πρέπει νά μιλάμε περιφρονητικά γιά τό γάμο».

Σημ. «Π»: Ἐπαναλαμβάνουμε, ὅτι τά ἀνωτέρω φρικτά τά εἶπε κατά τήν παρουσίαση τοῦ συλλογικοῦ τόμου «Χριστιανική ζωή καί σεξουαλικές σχέσεις» τῶν ἐκδόσεων «Ἐν πλῶ» ὁ αὐτοπροσδιοριζόμενος ὡς χριστιανός παιδοψυχίατρος-ψυχοθεραπευτής **κ. Δημήτριος Καραγιάννης**, ἐπιμορφωτής κληρικῶν καί λαϊκῶν συνεργατῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν! **Ἄκούει κανεῖς;**

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.